

مرور آماری براعتصابات و اعتراضات کارگران ایران

درسال ۱۳۹۰

تهیه و تدوین: امیرجواهری لنگرودی

همکاران : احمد راستی و مهرداد مهرپور محمدی

roozshomar_k@yahoo.com

خرداد ۱۳۹۲ برابر با مه ۲۰۱۳

یادداشت:

کارجمعی ما با مضمون «مرور آماری براعتصابات و اعتراضات کارگران ایران» طی دوسال ۸۹ و ۸۸* توانست نظرچندی از فعالان و کنشگران به عرصه کار و کارگری را به خود جلب نماید و مشوق ما در پیگیری این کار باشد. تا به امروز، انتشار «روزشمار کارگری» که به امر روتین کار ما بدل شده، یک سطح از مضمون کار ما و استخراج جداول آماری از روزشمار کارگری، عرصه دیگر فعالیت جمعی ما است.

در ادامه این کاربالنسبه تامل برانگیز، همکاران چندی، یاری رسان من در استخراج آمارها و تدوین جداول آن بوده اند. چنانچه این همکاری ها نبود، این مهم میسر نمی شد. همچنین آقای مهرداد مهرپور محمدی ویراستاری این مجموعه را نیز متقبل گردید. بین وسیله سپاس و امتنان خالصانه ام را از این عزیزان اعلام می دارم.

ما در آینده نزدیکی، طی سندی جداگانه، موضوع حقوق های معوقه دو سال ۸۹ و ۹۰ را نیز که از دل اخبار روزشمار کارگری این دو سال استخراج کرده ایم، در کنار موضوع بیکارسازی ها- که به آماده سازی آن مشغولیم- در اختیار صاحب نظران و علاقمندان مسائل کارگری خواهیم گذاشت. باشد که انجام این فعالیت ها، سهم کوچک ما را در راستای مقاومت و ایستادگی نیروی رنج و کار جامعه در برابر اجحافات نیروی سرمایه، بدل به نقش موثرتری نماید.

همه شما را به نقد و واریسی این مجموعه کارهای جمعی مان فرا می خوانیم .

با احترام- امیرجواهری

سال (۱۳۹۰)، سال فلاکت بار گسترش فقر برای همه لایه های طبقه کارگرایان بوده است.

دربرآیند آنچه که مربوط به پایان سال ۱۳۹۰ می گردد، سیاهه ای سراسر سیاه و تیره را دربرابر خود داریم که برآمد عمومی استنتاج روزشمار کارگری یکساله را رقم میزند. درایران ما با یک جمعیت پرشمار چند ده میلیونی خانوار کارگران روبرو هستیم. هیچکس نمی تواند از بیان آماری حدود یازده میلیون کارگر که با خانواده هایشان حدود ۴۵ میلیون ایرانی را در یک جمعیت ۷۵ تا مرز ۸۰ میلیونی تشکیل می دهند، شانه خالی کند. مسایل این ۴۵ میلیون جمعیت کارگری را نمی شود در جنبش اجتماعی سراسری نادیده گرفت. باید بطور عمقی به مسأله کار، مسأله معیشت، مسایل اقتصادی، صنفی و اجتماعی، گذران زندگی سیاسی همه لایه های کارگری کشور نگریست.

آنچه طی سال ۹۰ شاهدش بودیم؛ واحد های صنعتی در کنار واحد های تولیدی بطور مدام ورشکسته، تعطیل و تخریب شده، کارگران اخراج و بیکار می گردند و صاحبان صنایع خصوصی شده با پول شویی های میلیاردی و اختلاس های کلان و خواباندن دهها و صد ها پروژه پولساز، بدهکاری خود به بانکها را پرداخت نکرده و چرخه تولید را به ویرانی کشانده اند. کارگران کشور همواره در صف دستمزدهای معوقه جا گرفته اند و نیروی بیکاران از مرز ۵ تا ۶ میلیون باید فزونتر باشد.

در شرایطی که بسیاری از واحد های صنعتی به انرژی ارزان عادت کرده اند و با هدفمند سازی یارانه ها از سال ۹۰ به اینسو، راهی جز تعطیل شدن پیدانکردند، دولت به مثابه بزرگترین کارفرما، همواره از خود سلب مسئولیت می نماید و با واگذاری بخش های زیادی از صنایع به بخش خودمانی سرمایه داری، تلاش دارد خصوصی سازی ها را مضمون بخشد. همواره این سؤال مطرح می گردد: در اقتصادی که ۸۵ درصد آن متکی بر درآمد نفت است، اصلاً خصوصی سازی یعنی چی؟ کجای چنین اقتصادی را می شود خصوصی کرد؟ میلیون ها انسانی که بر اثر خصوصی سازی به زیر خط فقر رانده می شوند، تکلیف آنها چه می شود؟ این ها پرسش هایی است که همواره در جامعه ما برای به تخریب کشاندن معیشت کارگران و آنها را در فشار و تنگنای گذران زندگی و محتاج نگهداشتن، بی جواب مانده است. هر روز زندگی کارگران وضعیت وخیم تری به خود می گیرد. صاحبان شرکت های تولیدی هم کارشان اینجا و آنجا از رونق کافی برخوردار نیست. چرا که سیاست دولت انداختن فشار از خود بردوش تولید کنندگان، خاصه تولید کننده گان خرده پا است. این امر صاحبان پروژه های بلند

مدت و قدرتمندی همچون سپاه پاسداران و آقا زاده ها را که مجاری قدرت را به راحتی می شناسند را شامل نمی گردد بلکه یقه آن بخش هایی از صاحبان تولید می چسبد که واحد های آنان، قدرت رقابت در برابر واردات بیرویه همان کالاها ی تولیدی روزانه را ندارند و به ناچار صدمه می بینند و کالاهایشان به ناگزیر به طور فاحشی دچار افزایش قیمت شده و به ناگزیر با ورشکستگی روبرو می گردند.

در اخبار مطبوعات آمده است: «گزارش ها از تعطیلی ۱۲۰۰ واحد تولیدی در سال ۹۰ خبر می دهد، برآورد می شود در سال ۹۱ هم تعداد واحدهای تعطیل شده بیش از این باشد، در سال های ۸۹ و ۸۸ هم ۷۰۰ و ۵۰۰ واحد تولیدی تعطیل شده اند. آمارها از میانگین بیکاری سالانه ۲۰۰ هزار کارگر هشت سال اخیر حکایت می کند. ۳۰ ماه حقوق معوقه، تعدیل ۲۰۰ کارگر، باز خرید کارگران، شش ماه حقوق معوقه، تعدیل ۷۰ درصد نیروها، سه سال حقوق معوقه، ۲۰ ماه حقوق معوقه و مزایا و عیدی سال ۸۶ تاکنون، بلا تکلیفی و بیکاری کارگران، ضعف مدیریت، بدهی به بانک ها، تامین اجتماعی، استفاده از مرخصی اجباری و...، از جمله نکاتی است که در هنگام ورق زدن لیست شرکت ها و واحدهای بحران دار سال ۹۱-۹۰ به چشم می خورد که خود مشتی است نمونه خروار...» (فاطمه جمال پور، روزنامه شرق، ۱۱ اردیبهشت ۹۲) و یاد رگرش ها آمده است: در سال ۹۱ ما با ورشکستگی عظیم صنعت چای و تعطیلی بیش از ۴۵ کارخانه چای سازی روبرو بوده ایم که - چرایی بحث آنرا به ارزیابی های بعدترمان - موکول می نمایم.

ما در این واری آماری، استخراج جدول های آماری سال ۱۳۹۰، را با همان شیوه استخراج جدول های سال پیش (۱۳۸۹) و برپایه هر سه ماه یکبار با تمرکز حول: تنوع اشکال حرکت های اعتراضی کارگران بخش های مختلف کشور شامل: (تظاهرات در برابر نهاد های رژیم- تحصن ها - راه بندان- تجمعات اعتراضی- اعتصاب و سایر اشکال...)، خواسته های کارگران شامل: (افزایش دستمزدها - جلوگیری از اخراج ها - ممانعت از تعطیلی کارخانه ها - برخورداری از حق تشکل - اعتراض به قراردادهای موقت، بنگاه های کاریابی و همچنین شرکت های پیمانکاری - اعتراض به واگذاری صنایع و کارخانه ها به بخش خصوصی - اعتراض به عدم افزایش حقوق و مزایا و غیره...)، همچنین توجه به امر استخراج جدول های اخراج کارگران از واحدهای تولیدی - تعداد اخراج های واحد ها، رگود و تعطیلی کارخانه ها - نام رشته تولید - تعداد واحد ها- تعداد کارگران بیکار شده - حرکت ها حمایتی از اعتراضات و تحرکات کارگری شامل: (نامه های کارگران داخل کشور به نهاد های بین المللی و بالعکس از جانب نهادهای کارگری خارج از کشور به محافل بین المللی در حمایت از کارگران داخل کشور، بازداشت ها- مرگ و میر کارگران حین کار و سایر موارد... از روز شمار کارگری سال مورد بررسی (۱۳۹۰) استخراج کرده ایم .

ذکر چند نکته در امر استخراج خبر و ارزیابی مادر تنظیم جدولهای آماری موجود مهم می نماید:

نکته اول این که؛ ما از میان چندین هزار خبر که جنبه های گوناگون "گزارش"، "تحلیل"، "پیام"، "اطلاعیه های کارگری"، "پیام های پشتیبانی های داخلی و بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران"، "گزارشات یاری های مالی" و غیره طی سال گذشته انتشار یافته که ما توانستیم به آن اخبار دسترسی یابیم.

کارجمعی ما، همه آنها را در استخراج آماری جدولهایمان جا نداد. بلکه از میان بیش از ۴۴۹۸ خبر، ما در حدود بیش از سه (۳۰۰۰) هزار خبر فیکس کارگری را عینا استخراج کردیم.

نکته دوم اینکه؛ ما به ازاء آمارهای جمع آوری شده برپایه روزشمار کارگری هر سه ماهه یکبار، - که طی سال گذشته به طور مداوم (توسط امیرجواهری) انتشار یافت*؛- لینک اخبار روزشمار کارگری عینا به اطلاع علاقمندان میرسد- از منابع خبرگزاری های رسمی کشور به ویژه: ایلنا، ایسنا، مهر، فارس و یا مطبوعات حکومتی ...، و حتی برخی سایت های گرایشات درون رژیم، و سایر منابع مستقل کارگری درون و برون کشور، در روزشمار کارگری جمع آوری شده مورد استخراج ما قرار گرفته است.

نکته سوم اینکه؛ بسیاری از اخبار کارگری تنها به تحرکات کارگران در سطح منابع یاد شده مربوط نمی گردند. به عنوان مثال، اخبار کارگری کارگاه های صنوف و یا دارقالی درون خانه ها و زیرزمین ها و کارگاههای قالی بافی در مناطق قالی بافی کشور، کارخانگی زنان که درجایی ثبت نشده است و یا کارگاههای ۱۰ نفره و ۵ نفره و زیر آنها، که عمدتاً در دولت محمد خاتمی از شمول قانون کار خارج شدند و حتی بخش های گسترده خدمات کشوری (هر دو بخش دولتی و خصوصی شده)، یا مشاغل کاذب آن سطح از کارگرانی که از روستاها ی کشورکنده شده و در حاشیه کلان شهرهای تهران، تبریز- اصفهان- مشهد - شیراز و سایر استان ها و ترمینال اتوبوس ها، راه آهن، بازار تهران، سطح خیابان ها و مراکز استان ها و شهرهای نزدیک خود به کار مشغولند، یا کارفرمایان و کودکان خیابانی کار که باز به مشاغل کاذب مشغولند و غیره ... همه و همه اجزای مهم اخبار کارگری کشورند که در روزشمار کارگری ما جای خاصی ندارد. باید با صراحت یادآور گردیم؛ متأسفانه روزشمار کارگری ما فاقد این مجموعه از اخبار مبارزات کارگری ایران اند و این بخش ها را بازتاب نمی دهند. مثلاً برپایه گزارشات رسمی منتشره کارگران شاغل در کارگاه ها و واحدهای کوچک تولیدی- خدماتی بخش بزرگی از طبقه کارگر کشور را تشکیل می دهند. با استناد به برآوردهای "خانه کارگر" جمهوری اسلامی، آمار کارگران شاغل در کارگاه های کوچک را ۷ میلیون نفر اعلام داشت. (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، آذرماه) از سوی دیگر، وزارت صنایع جمهوری اسلامی، در آمار سال ۱۳۸۷ خود، رسماً تأکید می کند که بنگاه

ها و واحدهای کوچک نزدیک به ۹۰ درصد صنایع تولیدی ایران را تشکیل داده و ۶۳ درصد اشتغال کشور در اختیار این گونه واحدها و بنگاه هاست. ایضا خبرگزاری دولتی کارایران- ایلنا، دردی ماه سال گذشته، از قول مسئولین "خانه کارگر" جمهوری اسلامی، گزارش داده بود که، «کارگران واحدهای تولیدی- صنعتی کوچک اجبارا باید تعهدی محضری را امضاء کنند که در صورت وقوع حادثه هنگام کار هیچ حقوقی را طلب نکنند.» همچنین خبرگزاری دولتی کارایران - ایلنا، اسفند ماه سال قبل، گزارش داد: «کارگاه هایی که کارگرانشان زیر ۱۰ نفر هستند از شمول قانون کار خارج بوده و کارفرمایان با میزان حقوقی کمتر از مصوبه شورای عالی کار در مورد حداقل دستمزدها کارگران را استخدام می کنند. در این کارگاه ها اغلب قراردادها موقت و سفید امضاء است.» باتوجه به آمارهای ارائه شده بالا، می توان به اهمیت حمایت از کارگران شاغل در کارگاه های کوچک و همچنین به نقش و تاثیر آنان در جنبش کارگری امروز کشور پی برد. از اینرو می توان گفت: تحرکات کارگران به مراتب وسیع تر و گسترده تر از این مجموعه ایست که در روز شمار کارگری در تمامی سال ۱۳۹۰ هر سه ماه یکبار فراهم آمده است.

چهارم اینکه؛ آمار جدول شده ما بر پایه اخبار روز شمار کارگری جمع آوری شده، در برگیرنده همه اعتراضات و اعتصابات و اجتماعات مطالباتی کارگران در سطح صنایع بزرگ و کارخانه های تولیدی یا واحد های خدماتی بزرگ را پوشش می دهد و فاقد اخبار مربوط به بخش های صنوف و کارگاههای سراسر کشور است. همه انتظار ما این خواهد بود که به پشتوانه توجه فعالان کارگری داخل بتوانیم به بخش وسیعتری از این اخبار دست یابیم و بتوانم آنها را در آینده فهرست نماییم .

برخی شاخص های اعلام شده برای سال ۱۳۹۰

نام گذاری سال:

چند سالی است که در نخستین روز سال، خامنه ای از پس پرده نهان ظاهر می گردد و برای جهت یابی سیاست های کلان رژیم اسلامی، کل سال را نام گذاری می نماید. نامگذاری سال ۱۳۹۰ نیز، در نخستین روز همان سال صورت گرفت و آن را سال "جهاد اقتصادی" و "بهره وری نیروی کار" نام گذاشتند. بلافاصله بعد از این نام گذاری، این و آن به صحنه آمدند و از طبقه کارگر مایه گذاشتند تا برای خود در کنار رهبر جایی جستجو کنند. از آن جمله است علیرضا محبوب که گفت: «... کارگران پیشانی جهاد اقتصادی هستند و چرخ این جهاد به دست آنان به گردش در خواهد آمد پس باید توجه داشت که هر تحولی در اقتصاد کشور نیازمند داشتن توجه کافی به کارگران

و حمایت از آنان است .» عضو کمیسیون اجتماعی مجلس، ضمن بیان اینکه مجلس از تمام ظرفیت‌های خود برای تحقق شعار جهاد اقتصادی در سال ۹۰ استفاده می‌کند، گفت: «اساس تحول اقتصادی در کشور آن هم به شکل جهادی که منظور نظر رهبر بزرگوار انقلاب است، نیازمند این است که دولت بیش تر از گذشته به دنبال کوچک کردن حجم خود و همچنین پرهیز از هزینه‌های غیر ضروری باشد، زیرا جهاد اقتصادی نیازمند صرفه جویی در هزینه‌های جاری کشور و تزریق آنها به بخش صنعت و کشاورزی برای افزایش تولید است» (روزشمار کارگری به نقل از خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، ۶ فروردین ۹۰) معنای دیگر این نامگذاری نیز می‌تواند این باشد که؛ حمله به زندگی زحمتکشان و آحاد میلیونی فقرو مسکنت طی سال گسترش یابد و از آنجا که جزارزانی نیروی کار هر عامل دیگری در تامين "بهره وری نیروی کار" مستلزم برنامه ریزی درازمدت و صرف هزینه های سنگین و مشروط به کارکرد زنجیره ای از عوامل تحقق ناپذیر دیگر است، طرفه آنکه انگاری قرار است از پس این شعار، شلاق بهره کشی و استثمار شدیدتر از گذشته برگردانده شود و نیروی کار کشور فرو رود آید. کارگران در مبارزه علیه همه این عوامل فلاکت زا و در راس آنها رژیم که پاسدار شرایط وحشیانه تر برده کشی و بی حقی اوست به تشکل مستقل کارگری و به ظرف های سراسری تشکل مستقل خود احتیاج دارد؛ اما رژیم که هرگونه تشکل مستقل کارگری و هرگونه مبارزه سازمان یافته مطالباتی مزد و حقوق بگیران را، مسیر خطرناکی برای خود می بیند، فشار را بر فعالین کارگری شدت داده است. از همین رو است، همچنان در شرایط سال نود (۱۳۹۰) غلامرضا غلام حسینی، منصور اسانلو، مرتضی کمساری، ابراهیم مددی و رضا شهابی، چهار عضو سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، در حبس به سر می برند. در سیزدهم فروردین ماه، بیش از ۷۰ نفر در تبریز بازداشت شدند.

کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های کارگری روز یکشنبه ۱۱ اردیبهشت ۹۰ از بازداشت محمود صالحی از فعالین سرشناس کارگری خبر داد. به گزارش این کمیته، محمود صالحی ساعت یک و نیم بعد از ظهر توسط پنج نفر از نیروهای اطلاعاتی دستگیر شده است. جدا از این طی سال منصور اسانلو را با قرار وثیقه مشروط و برای مدتی محدود آزاد می سازند، سراغ شاهرخ زمانی میروند و او را به زندان تبریزی می کشانند. بهنام ابراهیم زاده فعال حقوق کودکان خیابانی و عضو کمیته پیگیری-علی نجاتی چهره شناخته شده سندیکای کارگران هفت تپه- حسین مرادی یکی دیگر از فعالین کارگری و عضو کمیته هماهنگی در شهر سقز دستگیر شد. متعاقب آن تعدادی نیز با سپردن وثیقه های سنگین آزاد شدند. رسول بداغی معلم شناخته شده همچنان در زندان است. خالد حسینی را زندان تعلیقی می دهند و پرونده پشت پرونده برای فعالین کارگری می بندند. روز شمار کارگری این سال نمونه های فراوان دستگیری ها و احضارها و زندان بردن ها را گزارش داده است. بعبارت دیگر سال ۹۰، فشار بر حق معیشت

وهستی زندگی کارگران به وسیع ترین شکل دیده شد و نتیجه این اعمال عهد بوقی، فرودآوردن شلاق بیکاری و اخراج برگرده کارگران و زحمتکشان بوده است.

نتیجه آن که تمامی سال ۹۰، برخلاف توجه به هر سطح از "افزایش بهره وری" و "جهاد اقتصادی" برای بالا بردن راندمان زندگی کارگران، چپاول و اختلاس های میلیاردی و خانه خرابی مردم جا گیر "افزایش بهره وری" شد به جای جهاد اقتصادی، منافع ملی کشور را چگونه به گند کشیدند و سال بعد (۹۱)، خامنه ای عنوان "تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی" جایگزین "جهاد اقتصادی" کرد و در این سال کارخانه های تولیدی اش یکی پس از دیگری به جای شکوفایی سال "تولید ملی" روبه تعطیلی و مرگ نهاد. این همه نشان میدهد که نام گذاری های از این نوع هیچ گشایشی در کار نیروی رنج و زحمت جامعه مادر برابر چپاولگری سرمایه با خود داشته و ندارد.

متعاقب این نام گذاری توسط خامنه ای، رئیس دولتش احمدی نژاد در دیدار با نیروهای وزارت اطلاعات گفته است: «امروز جمهوری اسلامی ایران در مسیر شکوفایی و صعود قرار دارد. ما باید از این مقطع سرفرازانه عبور کنیم» باید پرسید: در شرایطی که تورم در همین سال به بالای پنجاه درصدی رسید، چگونه می توان از "شکوفایی و صعود" روبه رشد نظام صحبت داشت و حقایق واقعی جامعه را وارونه تحویل مردم داد؟ این کشاکش ها در نظام و حدت یافتن دزدی ها و داریایی های عمومی آن حدی است که امروز گوس رسوایی آن همه جا پیچیده است. می توان گفت: جمهوری اسلامی، حکومت دزدان و چپاولگران و اختلاس گران بی مهاریت الله ها، آقازاده ها و سردمداران سپاه و دیگر نهاد ها و بنیاد های بیت رهبری و تولید های آستان های امامان و امام زاده های ریز و درشت است. این را اسناد روز شمار کارگری به تناوب نشان داده است.

تحریم های امپریالیستی و عوارض آن بر تعطیلی صنایع و کارگران:

در مقام مقایسه بین دو سال ۸۹ و ۹۰ نسبت به سال های قبل تر، یک نکته غیر قابل کتمان است که ما در دور دوم تحریم های امپریالیستی باشکندگی بیشتری در سطح جامعه روبرو هستیم. روزگاری بحث تحریم، به مثابه صاعقه ای و به نشانه برخورد تنبیهی از سوی شورای امنیت در برابر سیاست یک دنده گی احمدی نژاد بر سر غنی تر سازی اورانیوم و بحران هسته ای و اتمی او بود. این کشاکش دوسویه طی حکومت اوتا اینجا طول کشید و ما با سطح وسیع تحریم های کشورهای سرمایه داری جهانی و امپریالیسم آمریکا بشکل قطعی در رابطه با ایران روبرو هستیم. یک نکته روشن است از ابتداء محاسبات تحریم گران، هنوز برای ما کاملاً روشن نبود، ولی آنچه که مشخص است برخی مواد اولیه ای که کارخانه ها را می تواند سرپا نگه دارند، قطعا و قطعاً در لیست کالاهای تحریمی جا دارند و این آن نکته ای است که با نرسیدن کالاهای اساسی برای تولید چرخه کارخانه ها از یک

سوتعطیلی تعدادی از آنها را به دنبال داشت و از سوی دیگر محرومیت، بیکاری و نارسایی های اساسی در سطح معیشت کارگران کارخانه های تعطیل شده پدید آورد و ما همچنان با تعطیلی تعداد زیادی از کارخانه ها روبرو هستیم . جدول های روز شمار کارگری سه ماه شماره های ۳-۷-۱۰-۱۳ در طی یکسال در سطوح مختلف بیانگر آماری سطحی از تعطیلی صورت گرفته شده است.

تا اینجا یک نکته دیگر هم روشن شد و آن اینکه ادامه و بسط تحریم ها به ندادن دانش و اطلاعات فنی بویژه روی حوزه های صنایع پتروشیمی و نفتی و گازی ما اثر گذاشت و حرکت عمومی چرخه تولید در این زمینه ها را کند کرد و ای بسا خود این امر در میان مدت یا بلند مدت بر تولید نفت خام اثر بگذارد و فعالیت گازرسانی را نیز با مشکل روبرو بسازد.

امروز بخش های از لیست کالاهای تحریم شونده نیز در سطح اخبار روز شمار کارگری به نقل از مطبوعات رژیم قید شده است. خود گستردگی اقلام کالاهای تحریمی توسط سرمایه داری جهانی، نقش واسطه های لابی اقتصادی را بازمی گذارد. هر چند با نا امن شده سرمایه گذاری ها بدلیل همین گسترش تحریم ها، انسداد های مالی نیز افزایش می یابد و در این میان، حتی امکان چانی زنی های خریداران ایرانی را در پیش تجار کشورهای دیگر پایی می آورد، ولی فروشندگان خارجی از طریق واسطه ها و دلالات اقتصادی، با تسلط بیشتری بر تحمیل قیمت های خود بر خریداران ایرانی تاکید می ورزند. در این گیرودار، ورود کالاهای اساسی مورد لزوم مردم مثل دارو- مواد بهداشتی و برخی اقلام خوراکی، منسوجات و غیره ... هر چند رابطه مستقیمی با مسائل هسته ای یا ساخت موشک های دوربرد و یا غنی کردن اورانیوم نداشته و ندارد. این امر اثر روانی تخریبی خود را بر مجموعه این داد و دهش ها و بر حیات اقتصادی کشور ما تحمیل می کند. و این همه در حالیست که هاشمی رفسنجانی رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام در پایگاه اطلاع رسانی اش می نویسد : « ... چند روز پیش مدیران صنایع غذایی پیش من آمده بودند که می گفتند: از ۱۲ هزار صنعت غذایی الان ۶ هزارش کار نمی کنند و کارشان را کنار گذاشتند. یا مواد ندارند و یا نمی توانند حقوق کارگران شان را بدهند.» (به نقل از روز شمار کارگری فروردین ۹۰) و یا رییس اتحادیه نانوایان سنتی تهران حسین نظری از تعطیلی حدود ۳۰۰ واحد نان سنتی در شهر تهران خبر داد و گفت: «عوامل متعددی پس از اجرای قانون هدفمندی یارانه ها در روزچنین وضعیتی موثر بوده که افزایش نرخ حامل های انرژی یکی از آن موارد است.» (به نقل از روز شمار کارگری، اردیبهشت ۹۰)

هم اکنون با گذر از سال ۸۹ به ۹۰ ما شاید تحریم کثرت اقلام توسط امپریالیسم آمریکو-اتحادیه اروپا به ایران هستیم. با توجه به ساختار متناقض اقتصاد ایران، تأثیرات بجا مانده از انعکاس تحریم ها و تلاش احتکارگران از یک طرف، وجود واسطه های کلان و اربابان بازار - نه فقط حاجی بازاری ها - بلکه آقازاده های تازه بدوران رسیده و آیت الله های ریز و درشت شکرخوار - چایی خوار - برنج خوار - آهن خوار و سپاه پاسداران صاحب اسکله ها و تعرفه های گمرکی و غیره... بشدت نونوارتر و فربه تر می گردند ولی از طرف دیگر این امروسیله افزایش قیمت ها در بازار ایران شده، خانه خرابی های بازگسترده تری در سراسر کشور خاصه در بین محرومین و همه لایه های کارگران کشور شده و به سطح معیشت یکایک آنان، آسیب های جبران ناپذیری وارد ساخته و گذران زندگی آنان هر آن روبسوی تلاشی و گسست می برد و کارگران را در برابر اخراج های گسترده و بیکیار سازی های فله ای به نوعی سکوت و تن دادن به وضعیت موجود روبرو می سازد.

گسترش تورم و افت تعیین دستمزد :

در سال ۱۳۹۰، گزارش بانک مرکزی که تا حدی آماررسانی دولت (عدالت پرور) را نمایندگی می کند در برابر داده های اجتماعی موجود، پیرامون رشد تورم با هم خوانایی ندارند. در اواخر سال بانک مرکزی نرخ تورم در ایران را ۳۱ درصد اعلام کرد. در حالیکه اقتصاد دانان مستقل این رقم را به مرز بالایی ۵۰ درصد گزارش می کنند. آنچه به بهای بالای تورم می انجامد در تمامی سال یعنی از ابتداء اسفند ۹۰ تا ابتداء اسفند ۹۱ در گزارشات خبری ما منعکس است. مادر مرحله اول با افزایش بی سابقه بهای ارز روبرو هستیم. همین امر باعث شد بهای کالاهای وارداتی به شدت بالا برود. اقتصاد ایران طی سال های اخیر به خصوص در مورد کالاهای مصرفی و حتی برخی کالاهای غذایی مانند گندم، برنج، چای و بلغور و... با واردات پیوند تنگاتنگ پیدا کرده است. در این میان وقتی قیمت کالاهای وارداتی بالا می رود، بر روی قیمت کالاهای مصرفی برای خانوارها اثر فاحشی بجا می گذارد. بویژه آنگاه که در کشور ما به موازات ورود بی رویه کالاهای غیر از صدور نفت از کشور ما به جهان سرمایه داری و یا خریداران کالا های ما، هیچ پشتوانه اقتصادی دیگری نداشته و نداریم. و دیگر اینکه در مرحله دوم افزایش نرخ چاپ اسکناس بی پشتوانه یا افزایش نرخ عرضه پول در ایران که متأسفانه به دلیل گسترش تحریم ها و نوسانات قیمت نفت در بازار جهانی، و شکاف های موجود در بازار بورس ایران و یابی نتیجه ماندن نتایج مذاکرات جهانی با نمایندگان دولت ایران بر سر سیاست های اتمی و یاد لایلی دیگری، لحظه به لحظه در نوسان بوده و بالا رفته است. افزایش پول در دست بخشی از مردم که از راه های مختلف بدست می آورند. همه این موارد، مستقیماً روی افزایش قیمت کالاها اثر می گذارد. دیگر اینکه کشور ما با کاهش تولید ملی روبرو است. علت کوچک

شدن تولید ملی، اولاتحریم های گسترده امپریالیستی، حاکمیت ناکارآمد، مدیریت غلط و غیرکارشناسانه درمورد برداشتن یارانه هابه خصوص درزمینه بهای سوخت و همچنین درآزاد سازی بی رویه واردات در دست سپاه پاسداران، آقازاده ها و خود آیت الله ها است. وقتی قیمت تولید در داخل بالا رفته و قیمت کالا به دلیل برداشتن یارانه ها زیاد شده و در عین حال کالاهای ارزان وارداتی از چین و ماچین در بازار ایران زیاد می شود، تولید کننده داخلی توان رقابت با کالای وارداتی را ندارد. این نکته آخربه یک غده بدخیم در اقتصاد ایران بدیل شده و اثرات تخریبی آن در اقتصاد کشور در تمامی سال ۱۳۹۰ را شاهدیم و متاسفانه این روند ویرانگر همچنان و همچنان ادامه دارد..

باتوجه به آسیب بجامانده از حدت تحریم ها، رشد اقتصادی صفر درصد و تورم در برخی حوزه ها در برابر آمار رسمی به بالای ۵۰ تا صد درصد رسیده است. دستمزد کارگران در برابر گرانی و تورم، بی معنی ترین مبلغ را در برابر سبد هزینه های یک خانوار چهار نفره برای گذران زندگی آنان رقم می زند. سیمای اقتصاد و بازار کار ایران در آغاز سال ۱۳۹۱، با فرایندهای همه جانبه نیروی کار و فرجه تر شدن اقتصاد انگلی، واسطه ای و تجار بازاری نوکیسه همراه است. در مقابل بحران عمومی جامعه، همواره کارگران را در برابر قراردادهای موقت، بستن قراردادهای غیرمستقیم و بنگایی، سفید امضاء و بدون تاریخ در برابر وجود شرکت های پیمانکاری که حتی این اواخر دخالت در بازپرداخت حقوق کارگران را نیز به عهده گرفته اند. موجودیت قانون کار کذایی را هم نادیده گرفته و ظرفیت نهفته درون ارزش اضافی کارگران را به عهد دوران بردگی باستان رسانده و جامعه را به شکل بیمارگونه ای، رو به انحطاط و افلاس کشانده است.

باید اضافه نماییم؛ تاثیر انعکاس دور دوم تحریم ها در افزایش تورم به مراتب بیش تر و وخیم تر از دور اول نموده است. این حادثه دهشتناک بیش از همه برگرده طبقه کارگر و محرومین جامعه و توده اعماق اثر ویرانگر می گذارد. متاسفانه مدارس سطح جمع آوری اخبار روز شمار کارگری کمتر با اخبار و رویدادهای روزمره اقشار متوسط و میانی جامعه روبرو هستیم ولی در تحلیل نهایی از دل اخبار عمومی بویژه؛ هرم گرانی های کالای روزانه می توان دریافت که فشارهای تورمی جدا از آنچه که بردوش توده میلیونی است. امروز اقشار پایین جامعه و اکنون به دوش نیروی متوسطی اجتماعی که حدود ۴۵ درصد آن میان درآمد است و حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد آن جزو اقشار کم درآمد و ۱۰ تا ۱۵ درصد آن نیروی پُر درآمد کشورند. بعبارتی این بیماری در این مرحله خاصه در سال ۹۱ به اقشار میان درآمد نیز سرایت کرده است. پس باید امسال فراتر از سال پیش منتظر شنیدن فریاد ویژه نیروی متوسط به پایین بود. می توان شاید مثال های بیشماری را در این رابطه بیان داشت. نمونه بررسی وضعیت مسکن در سال های اخیر از اهمیت خاصی برخوردار است. هزینه مسکن در بین نیروی اجتماعی طبقات پایین، بخش وسیع درآمد های آنان را می بلعد. بدین معنی هر چند قیمت ملک افزایش داشته ولی باید توجه داشت که هزینه

های اجاره خانه حتی آنان که خانه ی جدید می خرند. فشارهای مربوط به هزینه های وام بانکی ونواسانات بهره آن ، هزینه های تعمیر وسایر هزینه های که درمجمع های مسکونی متقبل می شوند. همه و همه تامین مالی اش بردوش صاحبان آنها وارد می سازد. بعبارتی با بالارفتن قیمت مواد اولیه تاثیر خود را بر کلیه ی هزینه های صنایع وابسته می گذارد.

مطبوعات اعلام کردند: شوراي عالي کار با حضور نمایندگان ۳ گروه (دولت، کارفرمایان و کارگران) در جلسه مورخ ۲۳ اسفند ۸۹ در اجرائي ماده ۴۱ قانون کار و با در نظر گرفتن مصالح کارگران در انطباق هر چه بیشتر میزان درآمد آنان با سطح معیشت و همچنین با توجه به مقتضیات بنگاه های توليدي، کارفرمایان و شرایط اقتصادی جامعه، موضوع دستمزد کارگران را نهایی کرد. تا اینجا ادعایی بیش نیست. چراکه همان مطبوعات دولتی با اعلام و تعیین حداقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان که چندین برابر زیر خط فقر برای سال ۱۳۹۰ بود. این رقم جز گسترش فقر در بین کارگران هیچ نشانه دیگری برای یکایک آنان نداشته است. در تمامی اعلامیه ها و بیانیه های اول ماه مه سال کارگران تعیین حد اقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان را محکوم نموده و فریاد برآوردند؛ حداقل دستمزد کارگران باید توسط نمایندگان منتخب و واقعی کارگران تعیین گردد و دستمزد کارگران باید بالاتر از خط فقر و تامین کننده یک زندگی انسانی و مرفه برای یک خانواده باشد. در مقابل این مبلغ شش شکل کارگری و فعالان کارگری، از جمله: «سندیکای کارگران شرکت واحد تهران، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، اتحادیه ی آزاد کارگران ایران، هیئت بازگشایی سندیکای فلزکار- مکانیک، کانون مدافعان حقوق کارگر، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه»، طی بیانیه ای در این زمینه گفته اند: «حداقل دستمزد کارگران باید بر اساس تورم موجود و احتساب تأمین شرافتمندانه ی هزینه ی یک خانواده ی چهار نفره در شرایط اقتصادی کنونی و با حضور نماینده های منتخب و واقعی کارگران تعیین بشود». یعنی دو پارامتر تورم و تأمین هزینه ی یک خانواده ی چهار نفره بر اساس گرانی موجود باید در نظر گرفته شود. همچنین «کمیت های هماهنگی برای کمک به ایجاد شکل کارگری» طی صدور بیانیه ای در بهمن ماه نوشت و خواستار افزایش دستمزد به شکل معقول و شرافتمندانه و بر اساس تورم فزاینده ی موجود در جامعه شد؛ به ویژه تورمی که به تبع اجرای طرح هدفمندی یارانه ها ایجاد شده است. آنان خواستار افزایش دستمزدی شدند که کارگران بتوانند با آن، هزینه های زندگی شان را تأمین کنند و مجبور نشوند ساعت های طولانی اضافه کاری کنند و یا کاردوبله انجام بدهند. نکته مرکزی این کشاکش اینکه؛ در مقابل اعلام نرخ دستمزد کارگران در تمام طول سال ۱۳۹۰ ما با اعتراضات و نمایش قدرت و اعتصاب کارگران عمدتاً - بشکل پراکنده- در برابر رقم اعلان نرخ دستمزد کارگران روبرو هستیم. همه ما شاهدیم که هر یک از آنان تحرکاتی را به انجام رسانده اند که تماماً در سلسله خبرهای روز شمار کارگری و جدول های استخراجی ما

شماره های ۱-۵-۸-۱۱ انعکاس یافته است ولی متأسفانه نتیجه بخش نبوده است و درب همچنان بر همان پاشنه می چرخد!

اول ماه مه سال ۱۳۹۰ و درس های آن:

در مرور و ارزیابی از سال ۱۳۹۰، نگاه ویژه به اول ماه مه (یازدهم اردیبهشت) داشتن وجوابعث مثبت آنرا برشمردن از اهمیت خاصی برخوردار است. درآستانه اول ماه مه سال ۹۰ «شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۱۳۹۰»، با انتشار بیانیه شماره ۱ با عنوان: «سال ستیزه طبقاتی به جای جهاد اقتصادی» در تاریخ ۱۸ فروردین ماه ۱۳۹۰ قدم اول را برای طرح مطالبات کارگران ایران از منظر مستقل برداشت. متعاقب آن بیانیه شماره دوم این شورا نیز انتشار پیدا کرد. همچنین ما با فراخوان برگزاری جشن روز کارگر، با امضاء کارگران فلزکار میکائیک روبرو شدیم. بیانیه کانون نویسندگان ایران به مناسبت اول ماه مه، کانونیان خود را بعنوان کانون کارگران فکری قلمداد کردند و این روز را به طبقه ی کارگر ایران و جهان تهنیت گفتند.

در اول ماه مه سال ۱۳۹۰ قطعنامه مشترک به مناسبت روز جهانی کارگر با شعار زنده باد اول ماه مه وزنده باد همبستگی بین المللی کارگران، امضاء گروه بندی های زیر را با خود داشت: «سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان - هیئت بازگشایی سندیکای فلز کار مکانیک - کانون مدافعان حقوق کارگر - کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری - کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری» در ۱۴ ماده، عمده ترین مطالبات کارگران را ردیف کردند. جدا از این می توان به دهها سند دیگر از جمله: بیانیه روز اول ماه مه از طرف جمعی از کارگران منطقه عسلویه / سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه: روز جهانی کارگر، روز ماست. جمعی از دانشجویان دانشگاه های تهران نوشتند: «ما بر علیه این نابرابری ها باز هم قد راست میکنیم و در روز یازده اردیبهشت هم پای با کارگران میهنمان به خیابانها خواهیم آمد و فریاد آزادی سر خواهیم داد. همچنین» انتلاف جنبش زنان با جنبش کارگری»، تحت امضاء زنانی دیگر. وجهه واحد کارگری: جمعی از فعالین کارگری تبریز / اتحادیه های مستقل کارگری شمال خوزستان و اتحادیه مستقل کارگران دزفول در قطعنامه مشترک خود، خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه زندانیان عقیدتی و همچنین تمامی کارگران و فعالین کارگری در زندان هستیم. ما خواستار تعطیلی یازدهم اردیبهشت روز جهانی کارگر و ثبت آن در تقویم رسمی کشور به عنوان یک روز تعطیل... اعلام کنند/ بیانیه ی جمعی از زنان آزادیخواه و برابری طلب سنندج به مناسبت این روز با شعار محوری «جهان ما نیازمند تغییر است.» / کارگران و پرسنل کارخانه کفش بلا: با شرکت در تظاهرات کارگری

۱۱ اردیبهشت فریاد کارگران محروم خواهیم شد/ بیانیه ی کارگران ایران خودرو با عنوان کارگران ایران خودرو در اول مه راهپیمایی می کنند / جمعی از کارگران فصلی و کارگران شاغل در کارخانه های منطقه دماوند/ بیانیه مادران پارک لاله به مناسبت روزکارگر - نگران زندگی طاقت فرسای فرزندانمان هستیم /انجمن جمال چراغ ویسی با اعلام اول ماه می : روز رزم طبقاتی کارگران/ بخشی ازدهها اطلاعیه و بیانیه داخل و خارج از کشور است که می توان در روزشمار کارگری فروردین و اردیبهشت همه موارد آنان را مطالعه کرد. همچنین «کانون صنفی معلمان تهران» با اعلان معلمان وکارگران دربند را آزاد سازید، در اردیبهشت ماه به استقبال روزکارگرو روزمعلم رفتند.همچنین بیانیه عبدالله مومنی و محمد داوری از زندان، به مناسبت روز معلم ،فریاد معلمان دربند و خواست های آنان را طرح کردند.

باید اعلام داشت؛ نمی توان آزادی را به دست آورد مگر این که به مطالبات برحق لایه های محروم جامعه و سازماندهی مستقل کارگران و زحمتکشان توجه ضرور داشته باشیم . نمی توان مطالباتی چون حق کار، دستمزد متناسب با نرخ تورم،مسکن مناسب، پایان بخشیدن به عدم دریافت حقوق های معوقه،برابری حقوق زنان و مردان در عرصه کار، پایان بخشین به برده گی کارکودکان، درهم شکستن قرارداد های موقت کارولغو همه جانبه شرکت های پیمانی کاریابی ،همچنین بهره مندی از حق بیمه ،بهداشت و سلامت و اساسا برخورداری از حق زندگی برابر را در جامعه مختنق وضدکارگری ایران به دست آورد، مگر این که تهاجم وحشیانه به سفره های خالی مردم را متوقف کرد. بیگمان نه تنها مانع اصلی تحقق آزادی که دشمن اصلی مطالبات ابتدایی و بدیهی اکثریت مردم ایران ،موجودیت همین نظام جمهوری اسلامی جهنمی است. بنابراین حمایت صریح خامنه ای از برچیدن سوبسید ها از کالاهای اساسی مردم در سال ۱۳۹۰ تنها می تواند با تحقق عملی پیوند هرچه گسترده تر جنبش مطالباتی با جنبش ضد دیکتاتوری و نظام سرمایه داری اسلامی ایران در شعارها و اعتراضات سال جدید پاسخ بگیرد. اعتراضاتی که قبل از ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر در قالب گفتگوها و بیانیه ها و قطعنامه ها بازتاب یافته و آنچه راکه ما در این ارزیابی یکساله بر آن پای می فشاریم: پلاتفرم "هفت تشکل" اعلام شده در بالا است. تشکلاتی که از درون پیکار طبقاتی جنبش کارگری ایران بیرون آمده و حاصل توافقات به نگارش در آمده میان فعالین و تشکل های شناخته شده آنان است.هریک از آنان در این جنبش پس از سپری شدن سالیان متمادی کاروپیکار برای تقویت جنبش کارگری کشورمان تلاش ورزیده و هزینه های بس گزاف نیز پرداخته اند. بدون تردید حمایت و قبول آن ونقد برکاستی هایش می تواند،در حمایت وتقویت جنبش کارگری ورودرویی هایش با نظام سرمایه داری حاکم موثر افتد. این پلاتفرم می تواند مبنائی برای اتحاد عمل ها ی مشترک سازمان های مختلف چپ گردد. نیروهایی که تا به امروز به تقویت قطب چپ پای می فشردند.

بحث اساسی این است حال که تشکل های کارگری داخل کشور، زیرتبع نظام کارگريستيزاسلامی، علیرغم اختلافاتی چند در عرصه های گوناگون نظری، توانسته اند مبنای مشترکی برای فعالیت مطالباتی و مشترک خود پایه ریزی کنند، بدون کمترین تردید، سازمان ها و تشکل ها و نهاد های مدافع حقوق کارگران و زحمتکشان یعنی نیروهای چپ و سوسیالیست، نیز می توانند با درس آموزی از چنین اقدام مثبت و موثر هفت تشکل داخل کشور، چپ های کارگری نیز می توانند در دفاع از سلسله اشتراکات جنبش کارگری درون کشور همصدا شوند. در چنین شرایط و هنگامه ای این اقدام مشترک و متحد می تواند یکی از مهم ترین سرفصل های درس آموزی از قطعنامه هفت تشکل اول ماه مه امسال یعنی ؛ **سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه - اتحادیه آزاد کارگران ایران - هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان - هیئت بازگشایی سندیکای فلز کار مکانیک - کانون مدافعان حقوق کارگر - کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری - کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری باشد.....**

می خواهیم در یک عبارت ساده، استنتاج آنچه را که از مجموعه پیام های اول ماه مه و بعد از آن برمی آید را اینگونه بنویسیم: آماج نهایی جنبش مطالباتی در سال ۱۳۹۰ نه فقط دولت ضدکارگری احمدی نژاد و یادی و کارگزاران آن، بلکه عقب نشاندن و زیرکشاندن کلیت نظام را نیز در دستور کار خود دارند. مقابله با برچیدن یارانه ها و اعتراض به پیامدهای آن در حوزه های گوناگون؛ صرف نظر از تشکل های آن، اساساً مقابله ای است با دستگاه رهبری که خیمه و عمود اصلی نظام جمهوری اسلامی است. بدون درهم شکستن این دستگاه، حمله و حشیانه این دیوصفتان شمشیر از نیام برکشیده به سطح عمومی معیشت مردم را نمی توان متوقف کرد. تنها از این همین روست که باید و لازم می نماید؛ بار دیگر به پیوند استوار درونی پیکار برای آزادی و برابری و وصول نان در جامعه ما و به سطح کشاندن آنها بکوشیم و باور داشته باشیم، که علیرغم لازم بودن صدور بیانیه ها و اشتراک عمل ها، قبول نماییم که جنبش میلیونی کارگران کشور تنها و تنها با اعلامیه ها و بیانیه دادن های خود، نمی توانند این نظام ضد کارگری را به عقب نشینی و دارند بلکه تنها لازم است همزمان به شکل جدی بر سازماندهی نیروی کار همه بخش خدمات متمرکز شوند و حلقه محاصره دستگاه های امنیتی و سرکوبگر رژیم را در این هردو حوزه، یعنی هم در محیط کار و هم زیست خویش یعنی در سطح محلات زحمتکش نشین ببرند. باید این مبارزه را هم در میان لایه های عظیم میلیونی نیروی معلمان کشور همچون آموزش و پرورش، استادان دانشگاهها، بازنشستگان و در سطح بیمارستان های کشور یعنی در میان نیروی عظیم پرستاران و بخش عظیم خدمات شهری یعنی اتوبوسرانان، تاکسی رانان، رانندگان قطار ها و مترو های شهری و رانندگان کامیون ها و بخش خدمه آنان یعنی این نیروی عظیم واحد های حمل و نقل شهری و بیابانی با نیروی کارگران صنایع و واحدهای کارگاهی گره بزنند. سرنوشت

مبارزات کارگری بخش های مختلف بیش از هر زمان به پیوند این بخش ها و گسترش آنها بشکل توامانی گره خورده است. سازمانیابی و برداشتن موانع اساسی پیشروی کارگران در محیط کارزویست آنان با نیروی میلیونی ارتش کارگران اخراجی یا از کار بیکار شده و خانواده های پر شمار آنان در کنار خانواده های زندانیان کارگر همه و همه می تواند، توان مقابله همه بخش های کارگران ایران را افزایش داده و مبارزان کارگران را از وضعیت دفاعی به موقعیت اعتراضی بکشانند.

حوادث کارگری در حین کار:

ماه فروردین، یادآور کشتار کارگرانی است که دریکی از دهها معادن دولتی و بخش خودمانی شده صنعت، جان باختند. گفتنی آنکه دوسال پیش در تاریخ ۳۰ فروردین ۸۸ ما شاهد قتل عام شدن عمدی تعداد پانزده تن از کارگران معدن زغال سنگ "باب نیزو"ی کرمان بودیم. جنایتی که بعد از کشتار معدن شاه زند اراک، فروریختن بنای ساختمانی سعادت آباد و دهها و صد ها جنایت دیگر، برای طبقه کارگر ایران و فعالان مدافع این جنبش عظیم طبقاتی، هیچ جای سکوت و فراموشی نمی گذارد.

حوادث حین کار در ایران، هر ساله با جان سختی سرمایه داری حاکم در ایران چه دولت به مثابه بزرگترین کارفرما و هم بخش خودمانی شده صنایع بشکل توامان به نیروی اجتماعی کاریجی کارگران، بی اعتنائی و حشاکتی نشان می دهند. سرمایه داری عنان گسیخته در ایران، کارگران را در حین کار به چشم کالا برای سودآوری خویش نگاه می کنند. روند قوانین سودآوری کالا در ایران بدون کمترین توجه به ضمایم پیشگیری حوادث کار بخدمت گرفته می شود. در این میان نیروی کار کارگران که منبع اصلی سودآوری کارفرمایان بحساب می آیند و کار کارگران بعنوان ارزش اضافی به صندوق آنان سرازیر می گردد و همانگونه که یاد کردیم؛ همچون کالا بدان نگاه می کنند و در نتیجه جان کارگران و پوشش ایمنی دادن به آنان در حین کار برای کارفرمایان اهمیتی نداشته و ندارد. چرایش برای مامشخص است. زیر احفاظت و تامین جان کارگران حین کار برای کارفرمایان هزینه بخش است و از سودآوری آنان می کاهد. از این نظر است که کارگران از وسائل ایمنی کاربری بهره اند و سخت ترین و طاقت فرساترین کارها را بانجام می رسانند تا سرمایه داران و آزطلبی آنان سیراب شود. گفتن ندارد که در ایران حوادث حین کار در سطح معادن و کارهای ساختمانی از آنچنان سطحی برخوردار است که هر روز از روز قبل، پیشی می گیرد.

مطابق آمار سازمان جهانی کار، هر ساله در سراسر دنیا، بیش از یک میلیون نفر در روز به حوادث ناشی از کار گرفتار می آیند که از این میان بیش از پانصد و پنجاه هزار به کام مرگ کشانده می شوند. در ایران حوادث ناشی

ازکار بر پایه گزارش خبرگزاری دولتی کارایران- ایلنا و دیگر خبرگزاری های دولتی، دربرخی ازبخش های کار، ۲۰ باربیشتر ازکشورهای توسعه یافته است. باید اذعان داشت که آماردقیقی ازحوادث کار موجود نیست دولت ومراجع حکومتی آمار واقعی ارائه نمی دهند وحتى دربسیاری موارد ازنام بردن قربانیان حوادث طفره می روند ولی به هرسورت حوادث ناشی ازکارمطابق با آمارحکومتی، جان ۱۲۹۰ تن در ایران را درسال ۱۳۸۹ می گیرد که ۳/۳۶ درصد ان سقوط از بلندی در کار های سخت وبی حفاظ ساختمانی بوده است. کار درمعادن وبرخورد با جسم سخت، برق گرفتگی، سوختگی،چاه کنی وغیره به ترتیب درمراحل بعدی قرار می گیرند وهرساله مرگ ناشی ازحوادث کارویا مصدوم شدن ونقص عضو، افزایش می یابد. بطوریکه سال ۸۸ نسبت به سال۸۷ افزایشی قابل توجه ای داشت. یعنی ۴/۶۴ درصد صعود می یابد. ولی درسال ۱۳۹۰، مطابق با گزارش اداره کل روابط عمومی واموربین المللی سازمان پزشکی قانونی کشور، مندرج در سایت "سازمان پزشکی قانونی کشور"، در شش ماهه نخست سال ۱۳۹۰، اعلام داشته اند: « تعداد۷۷۸ نفر درحوادث کارجان خود را از دست دادند. این آمار در مقایسه با ۶۵۵ نفری که طی مدت مشابه سال قبل بر اثر همین حوادث جان باختند، ۸/۸ درصد بیشتر است». ولی از تناقض گویی آمارهای دولتی و سازمان های رسمی آن به این نتیجه می رسیم که حوادث ناشی ازکار، جان هزاران نفر از کارگران و زحمتکشان جامعه را می گیرد. کافی است به دیگر گزارش خبرگزاری دولتی مهرمراجعه نموده وبه گفته دکتر محمود خدا دوست، رئیس مرکز تحقیقات پزشکی قانونی توجه نمائیم. به گزارش وی فقط به فقط درگودبرداری های ساختمانی درسال مورد مطالعه ما یعنی ۱۳۹۰، هزاروپانزده (۱۵۰۰) نفر جان خود را از دست داده اند. مرگ و میر کارگران در اثر سانحه و عدم رعایت وسایل ایمنی نیز به دفعات گزارش شده است. در چنین شرایطی اگر بخواهیم جان باختن کارگران دربخش های دیگر را هم منظور نمائیم، با رقمی بسی بیش تر از منابع خبرگزاری های دولتی روبرومی شویم.

آن گونه که در بالا یادکردیم؛ نظام سرمایه داری تنها به جنبه سودآوری کارواافزایش تولید توجه می کند وجان کارگران وگذران زندگی آنان وخانواده هایشان ارزشی ندارد. این همه درحالی است که درایران اسلامی، کارگران درحین کار، کمترین پوشش حمایتی، بیمه کارگران در حین کار، امر درمانی، صندوق حمایت از خانواده حادثه دیده و مراجع پاسخگویی نیست و اغلب پرونده های مربوط به حوادث منتهی به مرگ ومیر کارگران درمعادن وکارهای سخت نفتی، آتش سوزی ها وغیره ... هنوز که هنوز است بلا تکلیف باقی مانده وخانواده های آسیب دیده، سخت درگذران معاش خود می باشندو هیچ کس هم پاسخگو نیست. بدین منوال است که ما همواره در ارائه حوادث کار در ایران مطرح ساخته ایم: دسترسی مابه آمارهای دقیق، کامل نبوده وتنها بیانگر بخش بسیار کوچکی از حوادث ناشی از محیط کار است که در آن کارگران یا زخمی شده اند ویا جان خود را از دست داده اند.

جدول شماره ۲۰ در این ارزیابی آماری به ما در رابطه با حوادث کارداده های آماری معینی را نشان می دهد. لازم به یادآوری که جدول یاد شده، حاصل تلاش فعالان "نهاد های همبستگی باجنبش کارگری در ایران- خارج از کشور" در سال ۱۳۹۰ است که توسط ما تکمیل شده و مورد بهره برداری مجدد مان در این ارزیابی آماری قرار گرفته است. باشد که در دوره های بعدی خودمان از روزشمارهای کارگری سال های بعد، جداول مشابه استخراج نماییم .

مطالبات بی پاسخ مانده کارگران در سال ۱۳۹۰

مطالبات بی پاسخ مانده کارگران را در جدول های شماره ۲ / ۹ / ۱۲ / جدول شماره ۱۵ دستمزدهای معوقه سه ماهه اول و دوم، سوم و چهارم سال ۱۳۹۰ و جدول شماره ۱۶ نیز در مقام مقایسه بین دو سال ۸۹ و ۹۰ برآمده است. این خواست های بی پاسخ مانده شامل :

افزایش دستمزدها- جلوگیری از اخراجها - ممانعت از تعطیلی کارخانه ها- خواست حق تشکل- اعتراض به واگذاری صنایع و کارخانه ها به بخش خصوصی- اعتراض به عدم افزایش حقوق و مزایا، عدم پرداخت حقوق های معوقه، و غیره ... مواردی است که در جدول های یادشده موارد گوناگون آن عینا آمده است.

همچنین پایین ماندن نرخ دستمزدها و بازپرداخت دستمزدهای متغیر کارگران - تنگناهای معیشتی کارگران - رشد بیکاری و اخراج های بیرویه و موضوع ورشکستگی عمومی بخشی از صنایع کشور در سال ۹۰ و همچنین باید از سوانح، مرگ و میر حوادث حین کار کارگران ، قرارداد های موقت و سفید امضاء، گرانی و تورم، شعار حذف یارانه ها که هجوم به سفره خالی کارگران را در برابر خود داشت مشکلات زنان کارگر و رفع تبعیض جنسیتی- نابرابری های اقتصادی- سیاسی- اجتماعی علیه زنان، کودکان خیابانی کار و بلا تکلیفی وضعیت آنان، تخریب محیط زیست و خاصه خشکسالی و ویرانی تالاب ها و رودخانه ها و دریاچه ها، و ... همه و همه مسائل بی پاسخ مانده ای است که باید آنها را پی گرفت. در این میان ایضا دشواری زندگی روستائیان و کارگران روستایی در عرصه کاشت و برداشت و فروش محصولات آنان در برابر واردات بیرویه و غیر قابل کنترل، مافیای های قدرت و آقازاده ها، دلال های انگلی بازار و دستگاه های نانوشته و نهادهایی همچون؛ سپاه و این اواخر بسیج، و دهها سوراخ و سنبه ناشناخته که همه آنها خوان خود را گسترده اند، آنهم عمدتا بر سر کالاهای اساسی مصرفی عموم مردم به مانند؛ برنج، چای، شکر، روغن، منسوجات، کفش، و غیره، که با دخالت گری غیر قابل کنترل خود، اسباب ورشکستگی این صنایع داخلی را فراهم ساخته اند. موارد فوق سطوح اساسی بررسی روزشمار کارگری سال ۱۳۹۰ است.

جدول مبارزات کارگری سه ماهه اول سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۱

تعداد	اشکال حرکت
۴۴	تظاهرات در برابر نهادهای رژیم
۲۴	تحصن، راه بندان، تجمع های اعتراضی
۱۷	اعتصاب
۱۹	سایر اشکال *

*کشتن مدیر شرکت توسط کارگر اخراجی، اعتصاب غذای نامحدود کارخانه ریسندگی کاشان و خودکشی به دلیل اخراج

همانگونه که در بالا آمده است؛ جدول شماره یک (۱) نشان از تنوع تحرکات کارگری را در روز شمار کارگری سه ماهه اول سال ۱۳۹۰ به ثبت رسانده است و این حرکات تجلی اراده کارگران ایران را در اجتماعات برابر مجلس اسلامی - تجمع در برابر دفتر ریاست جمهوری - وزارت کار و بیمه - موسسه تامین اجتماعی - وزارت کشور - وزارت آموزش و پرورش - شهرداری های نواحی مختلف در برابر دفاتر کارفرماها در محیط کارخانه ها در تهران بزرگ و همین تحرکات را عینا در سطح استان ها و مناطق صنعتی اراک - قزوین - اصفهان و مراکز استان ها و فرمانداری ها و غیره ... شاهدیم. اضافه نمایم در ارزیابی آماری جدول های شماره ۵ و ۸ و ۱۱ نیز به ترتیب اشکال حرکت های مختلف کارگران سراسر کشور را طی سه ماهه دوم و سوم و چهارم سال ۱۳۹۰ را به همین ترتیب مورد شمارش قرار می دهد.

جدول شماره ۲

خواسته ها	موارد
افزایش دستمزدها	۵۷
جلوگیری از اخراج ها	۲۳
ممانعت از تعطیلی کارخانه	۷
حق تشکل	۱

۱۳		اعتراض به قراردادهای موقت و بنگاههای کاریابی و شرکت های پیمان کاری
۱		اعتراض به واگذاری صنایع و کارخانه ها به بخش خصوصی
۷		اعتراض به عدم افزایش حقوق و مزایا
۱		نامه به مسئولین نظام از طرف نهادهای کارگری و اجتماعی
۴۰۰۰ نفر به اتفاق ۲۰۰۰۰ نفر از مردم		ناآرامی در معدن سنگ بافق

جدول شماره دو (۲) متمرکزترین خواسته ها کارگران را از روز شمار کارگری سه ماهه اول سال ۹۰ استخراج نموده و در مضامین افزایش دستمزدها، جلوگیری از اخراج ها، ممانعت از تعطیلی کارخانه، دفاع از حق تشکل، اعتراض به وجود شرکت های پیمانی و بنگاههای کاریابی، اعتراض به واگذاری بخش دولتی به بخش خصوصی، مسئله عدم حقوق های پرداخت نشده به کارگران، نامه نگاری ها با مضامین مختلف را طی سه ماهه اول سال در خود جای داده است. اضافه نمایم همینطور جدول های شماره ۶ و ۹ و ۱۲ نیز خواسته های کارگران سراسر ایران را طی سه ماهه دوم و سوم و چهارم سال ۱۳۹۰ و جدول شماره ۱۴ نیز تمامی خواسته های سال ۹۰ را به تفکیک به همین طریق برجسته می نماید.

تعداد اخراجهای واحدهای تولیدی (رکود و تعطیلی کارخانه ها)

جدول شماره ۳

رشته تولیدی	تعداد واحد	تعداد کارگر
کارین صنعت سنج	۱	۵۰
هوایمایی آرم کیش	۱	۳۰۰
شرکت رامکو (خدمات کامپیوتری)	۱	۱۰

صیادان بوشهری (بعلت گرانی بهای سوخت) در کل منطقه بوشهر	؟	۱۰۰ هزار نفر
کارخانه آرد سنبل مهاباد	۱	؟
دنا ره سازان	۱	۸۰۰ نفر (تعطیل)
پی آی سی (شهر صنعتی کاوه)	۱	۸۰ نفر (تعطیل)
چینی سازی اسپیدار	۱	۱۰۰ نفر (تعطیل)
گونی بافی آذربایجان شرقی	۱	۴۷۰ نفر (تعطیل)
پاک وش	۱	۱۰۰ نفر
شهرداری بوکان	۱	۶۰ نفر
معدن طلای آق دره	۱	۳۵۰ نفر
استحصال طلای پویا زرکان آق دره	۱	۲۰۰ نفر (تعطیل)
خبرگزاری دولتی ایلنا	۱	۷۰ درصد اخراج ؟
تاژ شهر صنعتی قزوین	۱	۱۲۰۰ نفر
ایران خودرو دیزل	۱	۲۰۰ نفر
پارسیلون خرم آباد	۱	۵۰۰ نفر (تعطیل)
مهرام قزوین	۱	۱۶۵ نفر
تاسیسات خرم آباد	۱	۳۷ نفر
گوشت زیاران	۱	۱۱۰ نفر تعطیل
کوره های آجرپزی		۱۰۰۰۰ نفر تعطیل
لوکاس تندر (لوازم برقی اتومبیل)	۱	۲۰۰ نفر تعطیل

کارخانه کاغذ سازی کارون	۱	۱۹۷ نفر تعطیل
مخابرات در سطح کشور بر اثر خصوصی سازی		۴۰ هزار نفر
قند اهواز	۱	۲۰۰ نفر تعطیل
نساجی کاشان	۱	تعطیل
کافی شاپ و قهوه خانه نیشابور	۴۵ واحد	پلمپ به بهانه مرکز فساد
کرپ ناز کرمانشاه		۲ نفر به دلیل عقاید مذهبی (اهل حق)
کارخانه فرآورده های گوشتی پالیده		تعطیل
استخر تفریحی ورزشی مروارید		تعطیل
کارخانه لبنی قلندری و ظروف یکبار مصرف اطمینان		تعطیل
کارخانه قند و شکر آرش		تعطیل
کارخانه فرآورده های لبنی و شیر مهسا		تعطیل

در جدول شماره سه (۳) به امراخراج های واحدهای تولیدی و تعطیلی ورکود صنایع طی سال ۹۰ پرداخته می شود همچنین جدول های شماره ۷ و ۱۰ و ۱۳ نیز به ترتیب و ارسی همین موضوع را به تفکیک در سه ماهه دوم و سوم و چهارم همین سال. جدول شماره ۱۸ نیز به تفکیک هر سه ماهه یکبار سال ۱۳۹۰ مورد ارزیابی قرار می دهند. اضافه نماییم با توجه به در دست داشتن جدول های بیکاری سال پیش، در ادامه کار به امر مقایسه رشد بیکاری بین دو سال ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ نیز برآمدیم. در این میان جدول شماره ۱۹ این مقایسه را به ما نشان میدهد.

حرکت های حمایتی از اعتراضات و تحرکات کارگری

جدول شماره ۴

نامۀ ها و حرکت های حمایتی که عمدتاً در درون کشور، از اعتراضات و تحرکات کارگری صورت گرفته و گزارش شده	۵۸ مورد
نامۀ به نهادهای بین المللی از جانب فعالان کارگری و تشکل های داخل کشور	۴
نامۀ ها و حرکت های حمایتی که از خارج در حمایت از مبارزات کارگری شده	۲۷

حرکت های موفق کارگری ۶ مورد (ایران سانیا گیلان، پتروشیمی ماهشهر، نوشابه سازی ساسان، پارس جنوبی، مسکن مهر سنجند، لوله سازی اهواز و یراق سازان رشت)

بازداشت هفتاد نفر از معترضان به خشک شدن دریاچه ارومیه

بازداشت ۱۲ نفر از فعالین کارگری سنجند

جدول مبارزات کارگری سه ماهه دوم سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۵

اشکال حرکت	تعداد
تظاهرات در برابر نهادهای رژیم	۵۴
تحصن، راه بندان و تجمع های اعتراضی	۲۷
اعتصاب	۱۵
سایر اشکال	۱۷

جدول شماره ۶

خواسته ها	موارد
دستمزد های معوقه	۶۳
اخراجها	۲۸
ممانعت از تعطیلی کارخانه ها	۳
حق تشکل	۱

بیکاری ، رکود ، تعطیلی و تعداد اخراجهای واحدهای تولیدی

جدول شماره ۷

نام واحد	تعداد	تعداد کارگران بیکار شده
کوره های آجرپزی رشتخوار	۴۰	بیش از ۱۰۰۰ نفر (تعطیلی واحد)
کارخانه تبد قزوین	۱	۲۰۰ نفر (تعطیل)
قند ورامین	۱	۷۰ نفر
آجرپزی سجاد	۱	۸۰ نفر (تعطیل)
کارخانه تولید رینگ ماشین	۱	۱۵ نفر
بتون آرمه مرودشت	۱	۱۳۰ نفر کارگر (اکثرا بیکار)
تابلوسازی آریا صنعت	۱	۴۰ نفر (تعطیل)
تابلوسازی کنترل قدرت	۱	۴۰ نفر (تعطیل)
فرش مخمل کاشان	۱	۱۰۰ نفر
شیرخشک نوباره	۱	؟
سیلوی روکنندی اردبیل	۱	۱۰۰ نفر (قبلا ۶۰۰ نفر کارگر داشته) تعطیل
عروسک سازی تهران	۱	۸۰ نفر تعطیل
برنالین کرج	۱	۶۰ نفر تعطیل
ماشین سازی عباسیان کردستان	۱	؟
سبلان پارچه اردبیل	۱	۱۵۰۰ نفر تعطیل
صنایع غذایی گلپونه شوشتر	۱	۱۰۰ نفر
شرکت آردل	۱	۱۰۰ نفر
شرکت تلک اصفهان	۱	۵۰ نفر در حال تعطیل
درخشان ماکارون پارس	۱	۵۰۰ نفر تعطیل

مخابرات راه دور شیراز	۱	۶۰۰ نفر تعطیل
فارسیت درود	۱	۵۰۰ نفر تعطیل
شرکت حفاری و اکتشاف انرژی گستر پارس	۱	۷۵ نفر
آنتن سازی کیهان در رشت	۱	۱۵ نفر

- اعتراض به قراردادهای موقت و شرکت های پیمانکاری ۱۹ مورد

- اعتراض به واگذاری صنایع و کارخانه ها به بخش خصوصی ۲ مورد

- حرکت های حمایتی که عمدتا در درون کشور از اعتراضات و تحرکات کارگری صورت گرفته و گزارش شده است.

۳۶ مورد

- نامه به نهادهای بین المللی از جانب فعالان کارگری و تشکلهای داخل کشور ۲ مورد

- سرکوب کارگران، دستگیری، بازداشت و دادگاه و شلاق خوردن ۸۷ مورد

- حرکت های حمایتی خارج از کشور از جنبش کارگری و تظاهرات مردم ایران ۱۰ مورد

- نامه های حمایتی از حرکتها و مبارزات کارگری در ایران ۵۲ مورد

- حرکت های موفق (بازگشت به کار شش کارگر اخراجی آزمایش مروت، کسب حقوق فولاد سازان)

۲ مورد

- مرگ کارگران در اثر سانحه و عدم رعایت وسایل ایمنی بیشمار

جدول مبارزات کارگری سه ماهه سوم سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۸

اشکال حرکت	تعداد
-------------------	--------------

۵۷	تظاهرات در برابر نهادهای رژیم
۳۵	تحصن، راه بندان و تجمع های اعتراضی
۲۷	اعتصاب
۲۳	سایر اشکال

جدول شماره ۹

خواسته ها	موارد
دستمزدهای معوقه	۹۴
اخراجها	۲۴
ممانعت از تعطیلی کارخانه ها	۵
حق تشکل	۱

رکود و تعطیلی و تعداد اخراجهای واحدهای تولیدی

جدول شماره ۱۰

نام واحد	تعداد	تعداد کارگران بیکار شده
فناوری شیمیایی گیلان	۱	۱۵۰
پارس جنوبی		۶۰۰۰
زمزم خراسان		۱۰۵
آجرپزی شیل		۵۶
سازمان اتوبوسرانی زنجان		۵۰
پرهون طرح فلزکار کرمانشاه		۱۵
سد بن یر سنندج		۴۰۰
سدهای کانی کوشیران و چومان		۳۰
ایران خودرو تبریز		۵۰۰۰
توسعه و انرژی توکا و		۹۰

فراروش فولاد مبارکه		
شن سا ساوه		۳۲
آذرشایان سیستم میانه		۱۲۰
شهرداری قائمشهر		۶۰
دورال		۲۲

- اعتراض به قراردادهای موقت و شرکتهای پیمانکاری ۵ مورد
- اعتراض به واگذاری صنایع و کارخانه ها به بخش خصوصی ۳ مورد
- اعتراض به عدم افزایش حقوق و مزایا ۵ مورد
- نامه به مسئولین نظام از طرف نهادهای کارگری و اجتماعی ۹ مورد
- حرکت های حمایتی که عمدتاً در درون کشور از اعتراضات و تحرکات کارگری صورت گرفته و گزارش شده است. ۴۹ مورد
- سرکوب کارگران، دستگیری، بازداشت و دادگاه و شلاق خوردن ۱۰۷ مورد
- حرکت های حمایتی خارج از کشور از جنبش کارگری و تظاهرات مردم ایران ۳۰ مورد
- نامه های حمایتی از حرکتها و مبارزات کارگری در ایران ۵۲ مورد
- حرکت های موفق (بازگشت به کار شش کارگر اخراجی آزمایش مرودشت، کسب حقوق فولاد سازان) ۲ مورد
- مرگ کارگران در اثر سانحه و عدم رعایت وسایل ایمنی ۸۸ مورد
- در سال گذشته ۱۰۰ نفر از کارگران واحدهای صنعتی اصفهان جان باختند و ۱۴۰۰ نفر دچار قطع عضو شدند

جدول مبارزات کارگری سه ماهه چهارم سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۱۱

اشکال حرکت	تعداد
تظاهرات در برابر نهادهای رژیم	۴۲

۲۴	تحصن، راه بندان و تجمع های اعتراضی
۲۰	اعتصاب
۱۹	سایر اشکال

جدول شماره ۱۲

خواسته ها	موارد
دستمزدهای معوقه	۷۲
اخراج ها	۱۵
ممانعت از تعطیلی کارخانه ها	۶
حق تشکل	۲

رکود و تعطیلی و تعداد اخراجهای واحدهای تولیدی

جدول شماره ۱۳

نام واحد	تعداد	تعداد کارگران بیکار شده
کرمان خودرو (ارگ دیزل)	۱	۳۵۰
شرکت صنعتی شیرگاه ساوه	۱	-
کاغذسازی مراغه	۱	۳۰۰
ایرانیت شهرری	۱	۲۲۴
روغن نباتی نازگل کرمانشاه	۱	۶۰۰
سد رامول دهگلان	۱	۱۰۰
سازمان پارک ها و فضای سبز اهواز	۱	۳۰
ذوب فلزات نبرد خلیج فارس	۱	۵۰
فولاد سباران	۱	۱۴۰
واحد تولیدی پوشش چاپ	۱	۳۵

۲۰	۱	ابهر دانه (واحد تولیدی دانه)
۲۰۰	۱	سوخت فلزات ابهر
۶۰	۱	قند موکریان مهاباد
۵۰	۱	شرکت ساختمانی چولاب
۸۰	۱	ماشین سازی تبریز
۱۰	۱	شیرین طعم ویتانا لرستان
۲۰	۱	یزد پیچ
۱۰۰	۱	چکیده صنعت ساوجبلاغ
۲۰	۱	اطلس پارس، واردات تجهیزات سوخت

- نامه به نهادهای بین المللی از جانب فعالان کارگری و تشکلهای داخل کشور ۱مورد
 - نامه و حرکت های حمایتی که از خارج از مبارزات کارگری شده ۸مورد
 - حرکت های موفق کارگران نورد ، پتروشیمی اروند، قند شاهرود و پتروشیمی ماهشهر ۴مورد
 - مرگ کارگران در اثر سانحه و عدم رعایت وسایل ایمنی ۸۸مورد
- در سال گذشته ۱۰۰ نفر از کارگران واحدهای صنعتی اصفهان جان باختند و ۱۴۰۰ نفر دچار قطع عضو شدند

جدول عدم وصول به موقع دستمزدهای معوقه طی سال ۱۳۸۹

جدول شماره ۱۴

خواستها	تعداد موارد اعتراضی
دستمزدهای معوقه طی سه ماهه اول سال	۵۴ مورد
دستمزدهای معوقه طی سه ماهه دوم سال	۷۵ مورد

دستمزدهای معوقه طی سه ماهه سوم سال	۷۹ مورد
دستمزدهای معوقه طی سه ماهه چهارم سال	۸۸ مورد
جمع تحرکات مربوط به دستمزدهای معوقه در سال	۲۶۹ مورد
۱۳۸۹	

جدول دستمزدهای معوقه در سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۱۵

تعداد موارد اعتراضی	خواست ها
۵۷	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه اول سال
۶۳	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه دوم سال
۹۴	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه سوم سال
۷۲	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه چهارم سال
۲۸۶ مورد	جمع موارد دستمزدهای معوقه در سال
	۱۳۹۰

مقایسه موضوع دستمزدهای معوقه میان سال های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰

جدول شماره ۱۶

تعداد موارد اعتراضی	خواست ها
---------------------	----------

سال ۱۳۹۰	سال ۱۳۸۹	
۵۷	۵۴	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه اول سال
۶۳	۷۵	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه دوم سال
۹۴	۷۹	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه سوم سال
۷۲	۸۸	دستمزدهای معوقه طی سه ماهه چهارم سال
۲۸۶	۲۶۹	جمع موارد دستمزدهای معوقه در کل سال

در رابطه با دستمزدهای معوقه کارگران در سطوح مختلف صنایع تولیدی - کارگاهی و خدمات هم بخش دولتی و هم بخش خودمانی شده صنایع با توجه به اهمیت موضوع و بعنوان یکی از مطالبات بی پاسخ مانده کارگران طی این سال ها، ما درصددیم که با تدوین جدول های آماری تفکیکی از روزشمار کارگری سال ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ (که در صدد آماده سازی آن برای انتشار هستیم) و ادامه این کار در سال های بعد برای استخراج و انتشار، بتوانیم در آن جا امر مقایسه را به شکل روشنتری بیان داریم.

مقایسه اخراج، بیکاری، تعلیق و تعدیل نیروی انسانی، تعطیلی و طرح باز خرید کارگران

ایران در سال های ۸۹ و ۹۰

طی سال های ۸۹ و ۹۰، یکی از مهمترین شعارهای دولت ایجاد اشتغال و پائین آوردن نرخ بیکاری بوده است . شعاری که هر سال از سال پیش پررنگ ترمی نماید ولی بدلیل ناکامی دولت در اجرای قول و قرارهای خود، در عمل پس می افتد. شعار این سال، ایجاد دو و نیم (۲/۵) میلیون شغل و بیشتر در طی دو سال بود، که برای هراستان نیز سهمیه بندی خاصی منظور شده بود. این درحالیست که به زعم اکثر کارشناسان مسائل اقتصادی، ایجاد اشتغال با رشد اقتصادی ارتباط مستقیم دارد و رشد اقتصادی نیز در گرو رونق بخش تولید است. حال با این پیش فرض وبا توجه به اینکه همه معترفند که اکثر واحدهای تولیدی در حال تعطیلی اند و یا کارآمد نیستند و به تبع آن رشد اقتصادی نیز باید با رگود همراه باشد. این سؤال پیش می آید؛ چگونه وبا چه مکانیزمی در طی سال می شد این همه شغل ایجاد کرد و یا اساسا با کدام رویکرد قرار شد که شغل جدید بوجود آورد؟

بیان فوق از قول مطبوعات رژیم عینا نیز اعلام شده و پاسخ منفی گرفته است. از جمله آمده است: «با وجود ادعای دولت در ایجاد ۴/۱ میلیون فرصت جدید شغلی در سال‌های ۸۹ و ۹۰، در این مدت از جمعیت فعال و شاغل کشور ۵۰۰ هزار نفر کاسته شد که با نسخه دولت در اشتغال‌زایی میلیونی تناقض دارد.

به گزارش خبرنگار دولتی مهر، با وجود ادعای دولت در مورد ایجاد ۱ میلیون و ۶۰۰ هزار فرصت جدید شغلی در سال ۸۹ و همچنین ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار فرصت جدید دیگر در سال ۹۰؛ آمارها در این بخش چیز دیگری را نشان می‌دهند.

برپایه این گزارش، در صورت تحقق اشتغال‌زایی میلیونی در کشور و ایجاد ۴ میلیون و ۱۰۰ هزار فرصت جدید در ۲ سال گذشته؛ هم اکنون نرخ بیکاری کشور باید به طرز چشمگیری کاهش می‌یافت که بررسی آمارهای مربوط به نرخ بیکاری در سالهای گذشته چنین چیزی را نشان نمی‌دهد و حتی نرخ بیکاری سال گذشته نسبت به سال ۸۸ به میزان ۴ دهم درصد نیز بیشتر شده است.

با اینکه هنوز گزارش روشنی از اشتغال‌زایی ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار نفری در سال ۹۰ ارائه نشده است، دولت برای سال جدید بار دیگر وعده ایجاد دو و نیم (۲/۵) میلیون شغل را تکرار کرد. «(روزشمار کارگری به نقل از خبرگزاری دولتی مهر، ۱۳ اردیبهشت ۹۰)

در رابطه با موضوع نرخ تورم، رگود اقتصادی و معضل بیکاری دو ادعا ما را به حقایق بیشتری روبرو می‌سازد. احمدی نژاد در تحلیل اوضاع اقتصادی کشور، تورم و رکود، گفت: "در کشوری که سالانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار واحد مسکونی ساخته می‌شود، صادرات غیر نفتی از هفت میلیارد به سی میلیارد دلار رسیده، ورودی نیروی کار سالانه بیش از یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر است، نرخ بیکاری رو به کاهش است، شاخص بورس با حجم معامله بسیار بالا رو به رو است و سال گذشته بیش از هزار میلیارد تومان حجم معاملاتی داشته ایم، از کجا متوجه می‌شوند این کشور دچار رکود است؟" (روزشمار کارگری، به نقل از گزارش روزنامه دنیای اقتصاد، ۱۶ فروردین ۹۰). از سویی وزیر کار نرخ بیکاری در سال ۱۳۸۹ را معادل ۱۰ درصد اعلام کرد، و از سوی دیگر، خبرگزاری‌ها اعلام می‌دارند: «مرکز آمار ایران که فقط نرخ بیکاری بهار ۸۹ را معادل ۶/۱۴ درصد محاسبه و جزییات آن را ارائه کرده بود به یکباره تا پایان سال گذشته دیگر نرخ‌های هیچ یک از فصل تابستان، پاییز و زمستان ۸۹ را اعلام نکرد.» در ادامه این گزارش آمده است: «در واقع عدم اعلام وضعیت بیکاری کشور در فصول مختلف ۸۹ باعث شده بود تا فعالان و ارزیابان بازار کار کشور، اعلام نشدن نرخ بیکاری را نشانه افزایش آن قلمداد کنند و بر پذیرش ایجاد فرصت‌های جدید شغلی نیز تردیدهایی را وارد بدانند.» (روزشمار کارگری به نقل از خبرگزاری دولتی مهر) ایضا از قول حمید حاجی اسماعیلی، مشاور کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری کشور آورده است: «دولت باید بگوید از چه طریقی نرخ بیکاری کاهش یافته است؟

ابهامی که وجود دارد این است که در سال گذشته و پس از توقف طرح ایجاد و گسترش بنگاه های کوچک زود بازده، عملاً هیچ طرح و پرونده اشتغالی در کشور وجود نداشته است که بگوییم براساس آن نرخ بیکاری کاهش یافته است.» (روزشمار کارگری، ۱۵ فروردین ۹۰) و این همه در حالی است که امروز نرخ بیکاری را نه در طول و عرض خیابان بلکه در صحن مجلس اسلامی بیش از ۳۰٪ اعلام می دارند.

اینگونه حرف های بی مالیات، برای هیچ سفره خالی ای نان نشد بلکه ویرانی پشت ویرانی و خانه خرابی پشت خانه خرابی به بار آورد و تعطیلی بخشی از صنایع کشور، اخراج و بیکاری هزاران هزار کارگر رادری داشته است تا جاییکه مجبوری کردند؛ حتی در صحن مجلس اسلامی، مرزبیکاران کشور را بیش از ۸ میلیون نفر اعلام دارند.

خبرگزاری دولتی مهر، ۱۵ فروردین، با این توضیح که وزیر کار نرخ بیکاری در شرایطی که کشور با بحران ساختاری و ورشکستگی فزاینده اقتصادی روبرو است و با در وضعیت تحریم های کمرشکن امپریالیستی و با نرسیدن مواد خام برای گردش چرخه کارخانه های صنعتی کشور مواجه هستیم به ناگزیر بخش وسیع صنایع با تعطیلی گسترده روبرو هستند. تنها می توان حلقه مفقوده این معادله متناقض را در اعطای تسهیلات به بنگاه های زود بازده دانست. بنگاه هایی که از همان ابتدای تشکیل و اجرای کار، با انتقادهای جدی اقتصاددانان مستقل و چپ روبرو بودند. این همه علیرغم تامین اعتبارات مالی فراوان و واگذاری وام های میلیاردی به صاحبان پروژه ای سپاه و آفازده ها، هیچ نتیجه ای جز افزایش آمار بیکاری، اثر دیگری در کاهش نیروی بیکار جامعه از خود بجا نگذاشته است. نباید فراموش کنیم آنگاه که بیکاری مزمن در کلیت جامعه داریم، مصیبت های غیرقابل علاج هم در کلیت جامعه مان خواهیم داشت و داریم و همین بیکاری، سبب گسترش فقر و فاقه در تمامیت جامعه می گردد و همین ساختار ویرانگر سبب می گردد که سرمایه ها هیچ علاقه ای به سوی اشتغال زایی دراز مدت نروند بلکه به سوی کارهای سودورزانة روند و این خود مبنای گسترش تورم در اقتصاد می گردد. تورمی که کمر کارگران را در عدم مقایسه با نرخ مزد ناچیزشان می شکند و کل جامعه را به هزارویک درد بی درمان سوق می دهد. همه موارد پیش گفته از یک سو؛ محیط را ناامن می سازد و سرمایه گذاری ها را با محیط ناامن تر روبه رو می گرداند و در نتیجه، سرمایه های موجود و شناور به سوی فعالیت های تولیدی نمی روند که این خود موج تازه ای در بیکاری گسترده و تورم ایجاد می کند. از سوی دیگر؛ آنگاه که تحریم ها بیشتر شده و مواد اولیه و اطلاعات فنی و برخی قطعات ماشین آلات صنعتی به داخل وارد نمی گردد. کارخانه ها می خوابند و این پدیده خود بخود بیکاری و اخراج را دامن گستر می سازد. شاهد این بیان صریح ما، رشد روز افزون شمار بیکاری در کنار تعطیلی واحد های صنعتی و تولیدی، اخراج ها، تعدیل نیروی انسانی که به معضل غیرقابل کنترل بدل شده است.

جدول های زیر با همه محدودیتی که ما در جمع آوری اخبار کارگری داشته و داریم و با توجه به عدم وجود تمامی داده های خبری فراهم آمده است و البته، امکان مقایسه را تا حدی برای خواننده ممکن می سازد. لازم به یاد آوری است که ما ابتداء به تفکیک هرساله ماه یک بار، اخراج ها و بیکاری ها را مورد به مورد ذکر کردیم و آنگاه طی جدول جداگانه ای، به مقایسه بین دو سال پرداختیم.

جدول اخراج ها و بیکاری ۱۳۸۹

جدول شماره ۱۷

مقطع زمانی اخراج ها	تعداد موارد اخراج کارگران
سه ماهه اول سال ۱۳۸۹	۳۲ مورد
سه ماهه دوم سال ۱۳۸۹	۲۷ مورد
سه ماهه سوم سال ۱۳۸۹	۲۷ مورد
سه ماهه چهارم سال ۱۳۸۹	۳۲ مورد
جمع کل اخراج ها (بر پایه آمار روزشمار کارگری)	۱۱۸ مورد

جدول اخراج ها و بیکاری ها ۱۳۹۰

جدول شماره ۱۸

مقطع زمانی اخراج ها	تعداد موارد اخراج کارگران
سه ماهه اول سال ۱۳۹۰	۲۳
سه ماهه دوم سال ۱۳۹۰	۲۸
سه ماهه سوم سال ۱۳۹۰	۲۴

سه ماهه چهارم سال ۱۳۹۰	۱۵
جمع کل اخراج ها (برپایه روزشمار کارگری)	۹۰ مورد

مقایسه موضوع اخراج ها میان سال های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰

جدول شماره ۱۹

مقطع زمانی اخراج ها		تعداد موارد اخراج کارگران
		سال ۱۳۸۹ سال ۱۳۹۰
اخراج ها طی سه ماهه اول سال	۳۲	۲۳
اخراج ها طی سه ماهه دوم سال	۲۷	۲۸
اخراج ها طی سه ماهه سوم سال	۲۷	۲۴
اخراج ها طی سه ماهه چهارم سال	۳۲	۱۵
جمع کل اخراج ها در سال	۱۱۸	۹۰

حوادث کارگری و آمار بجا مانده از آن طی سال ۱۳۹۰

جدول شماره ۲۰

شماره	تاریخ	شهر	واحد کار	نوع حادثه	نتیجه حادثه	نام قربانیان

۱	اول فروردین	شهر سقز	نانوایی	انفجار ناشی از کوره پخت	2 نفر کشته و سه تن مجروح شدند	علی محمودی - اشکان فکری جان باختند
۲	سوم فروردین	شهر نوسود	کولبر مرزی	شلیک نیروی انتظامی	یک تن کشته و دو تن زخمی	پورمندمحت نیا کشته شد
۳	ششم فروردین	پانه و مریوان	کولبر مرزی	شلیک نیروی انتظامی	دو تن کشته و هشت تن زخمی	عزیز و بقیه اعلام نشد
۴	نوزدهم فروردین	بلوار طبرسی مشهد	متروی مشهد	ریختن ایستگاه	شش نفر مدفون شدند یک کشته	اسامی اعلام نشده
۵	نوزدهم فروردین	سقز	کار ساختمانی	پرت شدن آجر بر سر کارگر	یک کشته و یک مجروح	امیر علیمزادی
۶	نوزدهم فروردین	سقز	کار ساختمانی	تخریب یک ساختمان دو طبقه	-	اسامی اعلام نشده
۷	نوزدهم فروردین	سقز	کار ساختمانی	فرورفتن میخ زیر چشم کارگر	-	سید انور حسینی
۸	21 فروردین	شهرستان جوانرود تهران	ساختمانی	ریزش دیوار	مرگ	احمد ویسی
۹	21 فروردین	شوشتر	کار ساختمانی	فروریزتن دیوار حریق	یک کشته	اعلام نشده
	21 فروردین		کارگری بر کشت و صنعت		مرگ	اعلام نشده
۱۰	23 فروردین	دیواندره بوشهر	کار ساختمانی	تخریب دیوار خودسوزی	یک نفر	فایق مصطفایی اسامی اعلام نشده است
۱۱	23 فروردین	مهاباد	کارگاه سنگ بری	نشت گاز	یک نفر	جعفر پیغونی
۱۲	24 فروردین	زنجان	شرکت گاز ایچرود	به دلیل گاز گرفتگی	مرگ 4 کارگر	اعلام نشده

۱۳	۱۱ اردیبهشت	مشهد	ساختمانی	آتش سوزی	7 نفر زخمی	اعلام نشده
۱۴	۱۲ اردیبهشت	شهر صنعتی البرز قزوین	شرکت "بنیان کالا شیمیایی"	انفجار در یکی از مخزن های شرکت	مرگ 2 کارگر و زخمی شدن 11 نفر	اعلام نشده
۱۵	۱۱ اردیبهشت	شهرک "شالمان" سنندج	ساختمانی	سقوط از طبقه پنجم ساختمان	مرگ	فرهاد ناصری
۱۶	۱۲ اردیبهشت	شبانکاره از توابع شهرستان دشتستان واقع در استان بوشهر	کارگر برق	برق گرفتگی و سقوط از تیر چراغ برق	مرگ	جواد حاجبی
۱۷	۱۲ اردیبهشت	مشهد	کار ساختمانی	آتش سوزی	6 نفر کشته و 7 نفر مجروح	اسامی اعلام نشده است
۱۸	۱۲ اردیبهشت	شهر صنعتی البرز قزوین	واحد تولیدی	انفجار مخزن های شرکت بنیان کالاشیمیایی	دو کشته و 11 مجروح	اسامی اعلام نشده است
۱۹	۱۵ اردیبهشت	"ازگله" واقع در حد فاصل شهرستان های ثلاث باباجانی و سرپل ذهاب	کارگر سد "ازگله"	سقوط به داخل یکی از ماشین آلات	مرگ	فاضل صالحی
۲۰	۲۱ اردیبهشت	تهران - میدان شوش	ساختمانی	بر اثر ریزش آوار در یک مجتمع در حال ساخت	مرگ	کارگر افغانی
۲۱	۲۱ اردیبهشت	دامغان	معدن زغال سنگ سالدرد دیباج	حادثه کار	مرگ یک کارگر و زخمی شدن کارگر دیگر	اعلام نشده
۲۲	۲۱ اردیبهشت	کرمانشاه	کارخانه آرد	بر اثر سقوط اسانسور کارخانه	مرگ	فرامرز علیزاده
۲۳	۳ خرداد	آبادان	پالایشگاه نفت	انفجار و آتش سوزی	4 کشته و 25 زخمی	اعلام نشده
۲۴	۱۰ خرداد	بندر امام خمینی	آتش سوزی در مجتمع پتروشیمی	دچار خفگی بر اثر وجود گاز ازت	مرگ 2 کارگر	جوار عبادی و عادل البوغیش
۲۵	۱۱ خرداد	ماکو	شرکت بتن ریزی "آبتین"	در پی ریزش تونل در سد ماکو	مرگ	پیر عظیمی
۲۶	۲۹ خرداد ۹۰ ۳۰ خرداد	ساری زنجان	کارگر اداره گاز شرکت ساختمانی کیسون	سقوط در چاه سقوط به داخل دستگاه میکسر	مرگ مرگ	اعلام نشده عباس سلیمی

۲۷	31 خرداد	"میگون" از توابع تهران	ساختمانی	برق گرفتگی	مرگ	حسین سالارکيا
۲۸	30 خرداد	سنندج	ساختمانی	سقوط	زخمی	ميلاد سلیمی کارگر 14 ساله
۲۹	30 خرداد	معدن فاریاب در جنوب کرمان	معدن فاریاب	ریزش خاک معدن	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۳۰	2 تیر	شهرک جدید گلپه‌هار در مشهد	ساختمانی	ریزش یک ساختمان در حال ساخت	2 کارگر کشته و 7 نفر مصدوم شدند	اعلام نشده
۳۱	6 تیر	تهران	ساختمانی	ریزش یک ساختمان در حال ساخت	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۳۲	7 تیر	تهران	پالایشگاه تهران	سقوط بار جرثقیل	مرگ 2 مهندس و مصدومیت شدید 2 کارگر	مهندسین: سید محمد حسین رحمانیان و نجات طنلانی
۳۳	7 تیر	تهران	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۳۴	11 تیر	سنندج	کارگاه جوشکاری	به دلیل تصادف با یک خودرو	مرگ	بهزاد رحیمی
۳۵	11 تیر	سنندج	ساختمانی	سقوط از دارپست	مرگ	صلاح مرادی
۳۶	15 تیر	شهرستان ارزونیه در استان کرمان	معدن کروم آبدشت	بر اثر ریزش تونل معدن	دو کشته و یک زخمی	اعلام نشده
۳۷	16 تیر	سنندج	کارگر کارگاه تیرچه - بلوک سازی	تصادف با موتور، هنگام برگشت از محل کار	مرگ	ميلاد علیم‌رادی
۳۸	17 تیر	شهرستان روانسر	ساختمانی	سقوط، هنگام کار با دستگاه کمپاین	مرگ	حسین جمشیدی
۳۹	18 تیر	تهران	ساختمانی	در هنگام تخریب یک ساختمان	مرگ	اعلام نشده
۴۰	20 تیر	شهرستان روانسر	زن کارگر کشاورزی	هنگام کار با خرمن	مرگ	شاهیری بهرامی‌فر
۴۱	22 تیر	تهران	پالایشگاه تهران	سوختگی شدید 3 کارگر به هنگام تعمیر سونیچ برق	سوختگی شدید	اعلام نشده
۴۲	23 تیر	دانشگاه آزاد مشهد	ساختمانی	ریزش خاک	مرگ 2 کارگر و زخمی شدن یک کارگر	اعلام نشده
۴۳	24 تیر	در یکی از روستاهای حومه ی سننج	کشاورزی	بر اثر باز کردن فلکه انتقال آب و غرق شدن در آن	مرگ	شمس الدین مرادی
۴۴	25 تیر	مشهد	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ 2 کارگر	اعلام نشده
۴۵	26 تیر	سنندج	ساختمانی	سقوط	مرگ	نسیم محمودی
۴۶	27 تیر	بوکان	کشاورزی	یک دانشجو به دلیل تنگدستی	مرگ به دلیل فشار و	خالد علیزاده

۴۷	۲۷ تیر	مشهد	ساختمانی	ریزش آوار	خانواده مجبور به کار در ایام تعطیلات در مزارع کشاورزی	گرمای هوا
۴۸	۲۷ تیر	جاده نیستانک - نایین	کارگر شرکت راه و جاده سازی	برخورد با تریلر	مرگ	اعلام نشده
۴۹	۲۷ تیر	فاریاب در جنوب کرمان	معدن فاریاب سنگ کرومیت	ریزش خاک معدن	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۵۰	۲۷ تیر	مشهد	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ	اعلام نشده
۵۱	۲۸ تیر	شهر صنعتی رشت	کارخانه اشی مشی	تصادف خودرو سرویس کارخانه با کامیون حمل زباله شهرداری در جاده رشت - لاکان	مرگ ۶ کارگر و زخمی شدن ۷ نفر از کارگران	اعلام نشده
۵۲	۲۹ تیر	تهران	شرکت فولاد کاویان	بر اثر خفگی در گاز متان	یک کشته و ۲ زخمی	سعید خانی پور
۵۳	۳۰ تیر	ژاوه در استان کردستان	کارگر سد سازی	سقوط در حال کار در سد مخزنی ژاوه	مرگ	جهانشا باتمانی
۵۴	۳۱ تیر	در بیدران از توابع شهرستان سردشت	در حال قدم زدن	انفجار مین	مرگ	حسن امین پور
۵۵	۸ مرداد	تهران	پالایشگاههای مجتمع گازی پارس جنوبی	انتشار گاز	مسمومیت گازی ۳ کارگر	اعلام نشده
۵۶	۸ مرداد	تهران	ساختمانی	ریزش آوار بر اثر گودبرداری	یک کشته و ۳ زخمی	اعلام نشده
۵۷	۱۱ مرداد	سنندج	ساختمانی	سقوط از بلندی یک ساختمان	مرگ	کیوان فاتحی
۵۸	۱۳ مرداد	منطقه لویزان تهران	ساختمانی	ریزش ناگهانی دیواره چاه	مرگ ۲ کارگر	اعلام نشده
۵۹	۱۲ مرداد	لویزان - تهران	چاه کن	ایزش ناگهانی دیواره چاه	مرگ ۲ کارگر	اعلام نشده
۶۰	۱۴ مرداد	سوغان از نواحی کرمان	معدن سوغان	فرو ریختن تونل معدن	مرگ ۲ کارگر و زخمی شدن تعدادی دیگر	اعلام نشده
۶۱	۱۴ مرداد	مشهد	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۶۲	۱۷ مرداد	رودبار در استان گیلان	کارگر اداره برق	برق گرفتگی	مرگ یک کارگر	مختار آشوری
۶۳	۱۹ مرداد	کرمان	کارخانه کرماتیت	به دلیل استنشاق گرد و غبار ناشی از ماده شیمیایی "آزبست"	۲۶ کارگر به بیماری مزمن ریوی مبتلا شده اند	اعلام نشده
۶۴	۲۰ مرداد	تهران	کارخانه نوشابه سازی ساسان	گاز گرفتگی	مرگ	داوود حیدری

۶۵	23 مرداد	سنندج	ساختمانی	سقوط از داربست	مرگ	عدنان ورمزیان
۶۶	26 مرداد	سنندج	کارگر نقاش ساختمانی	سقوط از بلندی هنگام کار	مرگ	هوشنگ فیضی بخش
۶۷	28 مرداد	مریوان	ساختمانی	در حال تعمیر دینام پمپ یک چاه بر اثر برق گرفتگی	مرگ	حیدر دارسیرانی
۶۸	5 شهریور	تهران	ساختمانی	ریزش آجر و بتن	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۶۹	5 شهریور	نیشابور	چاه کن	گاز گرفتگی	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۷۰	5 شهریور	تهران	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۷۱	5 شهریور	تهران	ساختمانی	ریزش بخشی از ساختمان در دست احداث	مرگ 2 کارگر	اعلام نشده
۷۲	6 شهریور	اشنویه	کارگر جوشکار	سقوط تریلی	مرگ	بدیع خالد تاج
۷۳	13 شهریور	جاده شهر صنعتی رشت - لاکان	کارگران شرکت کارتن کیهان	تصادف با خودرو	مرگ یک کارگر و زخمی شدن کارگری دیگر	اعلام نشده
۷۴	14 شهریور	آبادان	کارگر پیمانی پالایشگاه آبادان	برق گرفتگی	مصدوم	محمد بقلانی
۷۵	16 شهریور	آبادان	پالایشگاه	آتش سوزی	زخمی شدن 4 کارگر	اعلام نشده
۷۶	21 شهریور	روانسر در جزیره قشم	در حال شستن یک دستگاه خودرو	برق گرفتگی	مرگ یک کارگر	هژیر
۷۷	24 شهریور	سنندج	ساختمانی	سقوط از داربست	مرگ	صبحا فاتحی کرجو
۷۸	28 شهریور	سنندج	کارگر زن - ساختمانی	سقوط	مرگ	خاور
۷۹	29 شهریور	تهران	ساختمانی	سقوط جرثقیل	مرگ	اعلام نشده
۸۰	31 شهریور	تهران	ساختمانی	به دلیل سقوط قطعه ای از دکل جرثقیل	مرگ یک کارگر	اعلام نشده
۸۱	2 مهر	سنندج	کارخانه ایزوگام	خودکشی در محل کار به دلیل فقر	مرگ	ولی قادری
۸۲	2 مهر	آمل	ساختمانی	سقوط از ساختمان	مرگ	اعلام نشده
۸۳	4 مهر	کامیاران	کارگر برق کار	سقوط	مصدوم	اسماعیل محمدی
۸۴	7 مهر	تهران	حفاری چاه	دچار حادثه در حین عملیات حفاری	مرگ یک کارگر افغان	اعلام نشده
۸۵	8 مهر	شوشتر	کشت و صنعت کارون	خودکشی در محل کار به دلیل فقر	مرگ	خزت منجری
۸۶	10 مهر	بوکان	کارگر اداره برق	برق گرفتگی	مرگ	ریبوار رحیم زاده
۸۷	11 مهر	منطقه بسطام مریوان	ساختمانی	گاز گرفتگی	مرگ 2 کارگر	سعید محمدی و فواد حسین پور

اسماعیل ابراهیمی	مرگ	سقوط	ساختمانی	سنندج	13 مهر	۸۸
اعلام نشده	مرگ 3 کارگر و زخمی شدن 3 تن دیگر	ریزش آوار	ساختمانی	قزوین	15 مهر	۸۹
اعلام نشده	مرگ 3 کارگر	انفجار مخزن	کارگران جوشکار	پاکدشت	18 مهر	۹۰
غلامرضا ق	مصدوم	به دلیل سقوط آهن آلات	کارگاه صنعتی آهن	تهران	22 مهر	۹۱
کیوان جعفری	مصدوم	سقوط	ساختمانی	سنندج	23 مهر	۹۲
اعلام نشده	مرگ	سقوط به داخل چاه	حفر چاه	تهران	24 مهر	۹۳
خلیل رنیزی، مجتبی نخعی ، مرتضی دنگچی و اکبر رجایی	مرگ 3 کارگر و یک رهگذر	ریزش ورق ها	کارگاه ورق های "ننویان" و "ام دی اف"	گرگان	26 مهر	۹۴
علی محمودی	مرگ	غرق شدن در آب حفاری	شرکت حفاری شمال بهشهر	بهشهر	30 مهر	۹۵
اعلام نشده	مرگ 6 نفر	مرگ 6 نفر و محبوس شدن 7 نفر دیگر از کارگران هندی، سريلانكايي، اوكرائيني و ايراني	اتاق شناور در خلیج فارس	بوشهر	30 مهر	۹۶
میرزا اقا - ص، مهدی - ن، بختیار - الف و زخمی شدن حاجی قربان - پ	مرگ 3 کارگر و زخمی شدن یک کارگر	ریزش دیوار	ساختمانی	همدان	1 آبان	۹۷
رشید زند کریمی	مرگ	برخورد با غلطک آسفالت	کارگر آسفالت	سنندج	1 آبان	۹۸
اعلام نشده	مرگ	ریزش آوار	ساختمانی	کرج	1 آبان	۹۹
اعلام نشده	مرگ	برق گرفتگی در عمق چاه	ساختمانی	تهران	2 آبان	۱۰۰
اعلام نشده	مرگ	سقوط از آسانسور	ساختمانی	تهران	2 آبان 0	۱۰۱
جمهر مظفری	مصدوم	سقوط	ساختمانی	روانسر	4 آبان	۱۰۲
اعلام نشده	مصدوم	انفجار ناشی از بخار چسب و تینر	شرکت موکت	تهران	6 آبان	۱۰۳
اعلام نشده	کشته شدن 4 کارگر	انفجار چاه نفت در حال تعمیر	کارگاه حفاری چاه نفت شماره 76	دوگنبدان از نواحی گچساران	6 آبان	۱۰۴
نادر کدیک	مرگ	سقوط	کارگر اداره برق تهران	تهران	8 آبان	۱۰۵
محمد صدیق شاه نظری عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران	مرگ	برق گرفتگی	چاه کن	سنندج	11 آبان	۱۰۶
اعلام نشده	مرگ	سقوط از ارتفاع 30 متری	پالایشگاه سازند	اراک	12 آبان	۱۰۷
اعلام نشده	مرگ 4 کارگر و زخمی شدن 2 تن	انفجار	کارخانه ایزوگام دلیجان در 5 کیلومتری اصفهان	اصفهان	18 آبان	۱۰۸

۱۰۹	21 آبان	مهاباد	ساختمانی	سقوط	مرگ	رحمان رزم
۱۱۰	26 آبان	کرج	ساختمانی	ریزش آوار	مرگ کارگر افغان	اعلام نشده
۱۱۱	26 آبان	تهران	کارگران مفتی	گرفتار در عمق 15 متری چاه	مرگ 2 کارگر	اعلام نشده
۱۱۲	27 آبان	تهران	ساختمانی	ریزش خروارها خاک	یک کشته و یک زخمی	اعلام نشده
۱۱۳	30 آبان	پاوه	سد داریان	ریزش تونل	مرگ	حمید اسماعیلی
۱۱۴	30 آبان	شهرک غرب	ساختمانی	ریزش دیوار	مرگ 2 کارگر	اعلام نشده
۱۱۵	3 آذر	شهرک پردیسان قم	ساختمانی	ریزش بتن	یک کشته و یک زخمی	اعلام نشده
۱۱۶	5 آذر	تهران	ساختمانی - آسانسور	سقوط به داخل چاهک آسانسور	مرگ	اعلام نشده
۱۱۷	6 آذر	نابین	ساختمانی	سقوط	مرگ	نجیب اله کارگر افغان
۱۱۸	6 آذر	کاشان	ساختمانی	گرفتار شدن بین غلطک های یک دستگاه	مرگ	محمد رضا آقایی زاده
۱۱۹	7 آذر	روستای ناصریه از شهرستان ریگان	چاه کن	سقوط به داخل چاه	مرگ 2 کارگر	اعلام نشده
۱۲۰	8 آذر	سنندج	شرکت لیلای	سکته قلبی هنگام کار	مرگ	فرامرز شاه ویسی
۱۲۱	9 آذر	اصفهان	ساختمانی	سقوط داخل چاه آسانسور	مرگ	مهدی داوری
۱۲۲	11 آذر	روانسر	کارگاه شرکت شن و ماسه "گیتی افروز"	قرار گرفتن زیر غلطک جاده سازی	مرگ	اعلام نشده
۱۲۳	19 آذر	تهران	نگهبان آپارتمان در حال ساخت	به دلیل پخش گاز دچار حفگی شد	مرگ	کارگر افغانی
۱۲۴	19 آذر	تهران	ساختمانی	سقوط در چاه	مرگ	کارگر افغان
۱۲۵	20 آذر	سنندج	ساختمانی	سقوط	مرگ	سردار عبدالله
۱۲۶	20 آذر	یزد	کارخانه فولاد	انفجار	مرگ 17 کارگر و زخمی شدن تعدادی دیگر	ایرج مهاجری، خدا رحم اولیازهی، عدنان عزیزی، عبدالحمید صادقی، مصیبت کریمی راد، مراد خالقیور، ولی محمدی، رحم الدین نور زهی، محمد ایزدی، هاشم عابدی و پویا عزیزی، رضا خالقیور
۱۲۷	1 دی	قم	کارخانه سبذ سازی	برخورد با دستگاه پرس	مرگ	اعلام نشده
۱۲۸	3 دی	تهران	حفر تونل در بزرگراه همت	ریزش آوار	2 کارگر کشته و 2 کارگر دیگر زخمی شدند	اعلام نشده

اعلام نشده	2 کارگر کشته و 2 کارگر دیگر زخمی شدند	ریزش آوار	ساختمانی	تبریز	4دی	۱۲۹
آقایی	مرگ یک کارگر و زخمی شدن 6 کارگر دیگر	آتش سوزی	کارگاه تولیدی پوشاک	تهران	5دی	۱۳۰
اعلام نشده	مرگ یک کارگر افغان	سقوط در چاه	چاه کن	قزوین	5دی	۱۳۱
اعلام نشده	مرگ 4 کارگر	ریزش سقف بتنی	ساختمانی	تبریز	6دی	۱۳۲
اعلام نشده	سوختگی 2 کارگر	انفجار بدلیل تجمع گاز و برق	پالایشگاه شازند	اراک	6دی	۱۳۳
اعلام نشده	مرگ یک کارگر و زخمی شدن 2 تن دیگر	ریزش آوار	ساختمانی	تهران - خیابان سراج	9دی	۱۳۴
هادی علیرماهی	مرگ	سقوط از طبقه پنجم	ساختمانی	سنندج	29 آذر	۱۳۵
اعلام نشده	مرگ 3 کارگر	سقوط اسانسور	ساختمانی	شیراز	10دی	۱۳۶
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	آتش سوزی بدنبال جرقه برق	ساختمانی	کجوار از نواحی نوشهر	21دی	۱۳۷
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	سقوط در فاضلاب	مقنی	تهران	24دی	۱۳۸
مجتبی - س ، حسن - الف ، یعقوب - ج ، حمید - ج	مجروح شدن 4 کارگر	انفجار مخزن گاز اسیتیلن (کاربیت)	تعمیرگاه خودرو	شهر ری	24دی	۱۳۹
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	آتش سوزی	نی بر کشت و صنعت کارون	شوشتر	25دی	۱۴۰
علی محمد حسین بیگی	مرگ یک کارگر	برخورد با دستگاه کاردینگ	کارخانه نساجی	یزد	25دی	۱۴۱
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	سقوط همراه جرثقیل	کارخانه سیمان	خمسه از نواحی زنجان	26دی	۱۴۲
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	برخورد با دستگاه	کارخانه فرش	اصفهان	27دی	۱۴۳
مرگ رضا کشاورز و زخمی شدن ابراهیم مریدی	یک کارگر کشته و کارگر دیگری زخمی میشود	آتش سوزی	پالایشگاه نفت	بندر عباس	29دی	۱۴۴
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	انفجار گاز	ایستگاه گاز	شهر صنعتی رشت	29دی	۱۴۵
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	ریزش دیوار	ساختمانی	تهران	29دی	۱۴۶
اعلام نشده	قطع پا	سقوط یکی از قطعات جرثقیل به پای کارگر	پروژه متروی اهواز	اهواز	29دی	۱۴۷
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	ریزش دیوار	ساختمانی	تهران	1 بهمن	۱۴۸
خسرو جان ، لقمان مسعودی ، سوران کوملسی	جان باختن 3 کارگر	گاز گرفتگی	نقاش ساختمانی	مهاباد	2 بهمن	۱۴۹

اعلام نشده	زخمی شدن 3 کارگر	آتش سوزی	چاه نفت شماره 15 در سه راه بی بی حکیمه در گچساران	گچساران	4 بهمن	۱۵۰
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	نشت گاز در محیط بسته	کارگر نجار	اصفهان	4 بهمن	۱۵۱
مصطفی	جان باختن یک کارگر	خودکشی در محوطه کارخانه به دلیل قرار گرفتن در لیست اخراج	کارخانه مزدا	تهران	12 بهمن	۱۵۲
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	ریزش خاک	شرکت آب و فاضلاب	مشهد	13 بهمن	۱۵۳
اعلام نشده	مصدوم شدن 6 کارگر	انفجار و آتش سوزی	کارگاه رنگ کاری در خیابان خزانه بخارایی	تهران	18 بهمن	۱۵۴
هیمن صفاپور	زخمی شدن یک کارگر	افتادن سنگ به ناحیه کمر	کارخانه سنگبری آرزو	مهاباد	18 بهمن	۱۵۵
افشین قادری	زخمی شدن یک کارگر	له شدن 4 انگشت	کارگاه تزریق پلاستیکی کریمی	تهران پارس - تهران	22 بهمن	۱۵۶
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	سقوط	ساختمانی	ابدانان واقع در استان ایلام	26 بهمن	۱۵۷
کشته شدن حسین - م و زخمی گردیدن کاوه - ر	یک کشته و یک زخمی	آتش سوزی	ساختمانی	کرج	28 بهمن	۱۵۸
اعلام نشده	مرگ یک کارگر و زخمی شدن 2 تن دیگر	نشت گاز ، انفجار و آتش سوزی	شرکت دامداری	گرگان	29 بهمن	۱۵۹
اعلام نشده	یک کشته و 2 زخمی	آتش سوزی	کارخانه مبل سازی	تهران - منطقه علی آباد	1 اسفند	۱۶۰
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	سقوط از طبقه پنجم ساختمان	ساختمانی	شهرک گلستان - راه آهن	5 اسفند	۱۶۱
اعلام نشده	مرگ 3 کارگر و زخمی شدن یک مهندس	به دلیل سقوط بالابر	ساختمانی	کرمان	6 اسفند	۱۶۲
اعلام نشده	مرگ	گیر کردن در لایبای بالابر و دیوارگیر	کارگر تزئینات جشن عروسی	مشهد	11 اسفند	۱۶۳
اعلام نشده	مرگ یک کارگر و مصدوم شدن 2 تن دیگر	ریزش دیوار	ساختمانی	آزاد شهر	16 اسفند	۱۶۴
اعلام نشده	مرگ یک کارگر و زخمی شدن کارگری دیگر	انفجار	کارگاه رنگ مبل	قم	19 اسفند	۱۶۵
مهدی سیف الدینی	مرگ یک کارگر	اصابت چک	معن زغال سنگ	شهرستان زرنند	19 اسفند	۱۶۶
اعلام نشده	مرگ یک کارگر	سقوط	ساختمانی	تهران	24 فروردین	۱۶۷
صلاح قاسمی	مرگ	سقوط از طبقه سوم	ساختمانی	اشنویه	24 فروردین	۱۶۸

لینک روزشمار کارگری سال ۱۳۹۰ را جهت آشنایی بیشتر شما با خبرهای روزشمار کارگری این سال، در اینجا انعکاس می دهیم :

روزشمار کارگری سه ماهه (فروردین - اردیبهشت و خرداد) سال ۱۳۹۰-۲۰۱۱
گردآورنده و تدوین: امیرجوهری لنگرودی

• http://www.rahekargar.net/labor_iran/20110702_196_RS-mah123sal1390.pdf

روزشمار کارگری سه ماهه (تیر، مرداد و شهریور) سال ۱۳۹۰-۲۰۱۱

http://www.rahekargar.net/labor_iran/2011-10-29_233_kargari.pdf

روزشمار کارگری سه ماهه (مهر - آبان - آذر) سال ۱۳۹۰ - ۲۰۱۱

<http://asre-nou.net/php/view.php?objnr=19213>

روزشمار کارگری سه ماهه چهارم (دی- بهمن- اسفند) سال ۱۳۹۰ - ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲

http://www.rahekargar.net/labor_iran/2012-06-02_305_rooshomar.pdf

ویراستار: مهرداد مهرپور محمدی